ஸ்ரீ:
கடவுள்துணை.

சந்திராலோக மூலம்.

இஃது

இராமநாதபுரம்
ஸம்ஸ்தான வித்வான்—சதாவதானம்
முத்துசாமி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றியது.

"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம்.—உஅ.

மதுரை:
தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

1909.

ஸ்ரீ:

சந்திராலோகமூலம்.

க. அமிழ்தினு மினிய தமிழ்மறை யருளிய
வருணா பரணன் வனசமென் மலரடி
சிந்தைவைத் தியம்புவல் செய்யுட் கணியே.

உ. அணிதான் பொருள்சொல் லெனவிரண் டவற்றுட்
பொருளணி யொன்றே சிறப்பெனப் புகல்வர்.

௩. அதுவே, உவமை பொருவி லுவமை புகழ்பொரு
ளுவமை யெதிர்நிலை யுருவகந் திரிபே
பல்படப் புனைவே நினைப்பு மயக்க
மைய மொழிப்புத் தற்குறிப் பேற்ற
முயர்வு நவிற்சி யொப்புமைக் கூட்டம்
விளக்குப் பின்வரு விளக்கே தொடர்முழு
துவமை யெடுத்துக்காட் டுவமை காட்சி
வேற்றுமை புணர்நிலை யின்மை நவிற்சி
[illegible]
[illegible]
புனைவிலி புகழ்ச்சி புனைவுளி விளைவே
பிறிதி னவிற்சி வஞ்சப் புகழ்ச்சி
வஞ்சப் பழிப்பெதிர் மறைமுரண் விளைவழிவு
பிறிதா ராய்ச்சிகா ரணமா ராய்ச்சி
கூடாமை தொடர்பின்மை கருதி யின்மை
கருதி வியப்பே பெருமை சிறுமை
யொன்றற்கொன் றுதவி சிறப்பு நிலையே
மற்றதற் காக்கல் காரண மாலை
ஒற்றைமணி மாலை மாலை விளக்கே
மேன்மே லுயர்ச்சி நிரனிறை யதனொடு
முறையிற் படர்ச்சி மாற்று நிலையே
பொழிந்துக் காட்ட லுறழ்ச்சி கூட்டம்

வினைமுதல் விளக்கே யெளிதின் முடிபே
விறல்கோ டொடர்நிலைச் செயுட்பொருட் பேறே
தொடர்நிலைச் செயுட்குறி வேற்றுப்பொருள் வைப்பே
மலர்ச்சி கற்றோர் நவிற்சியுய்த் துணர்வே
பொய்த்தற் குறிப்பே வனப்பு நிலையே
பின்ப துன்பமக மலர்ச்சி யிகழ்ச்சி
வேண்ட லிலேசங் குறிநிலை யரதனை
மாலை பிறிதின் குணம்பெற லதனொடு
தொல்லுருப் பெறல்பிறி தின்குணம் பெறாமை
தன்குண மிகைமறை பொதுமை மறையாமை
சிறப்பிறை நுட்பங் கரவுவெளிப் படுப்பே
வஞ்ச நவிற்சி குறிப்பு நவிற்சி
வெளிப்படை நவிற்சி யுத்தியே யுலக
வழக்கு நவிற்சி வல்லோர் நவிற்சி
படக்குத னவிற்சி தன்மை நவிற்சி
நிகழ்வி னவிற்சி விறல்கோண் மிகுதி
நவிற்சி பிரிநிலை நவிற்சி விலக்கே
விதியே யேது வெனநா றணியே.

ச. அவற்றுள், இருபொருட் கொப்புமை யியம்புவ துவ

ரு. அதுவே, விரியே தொகையே யெனவிரு வகைத்தாம்.

சு. வருணிய மல்பொருள் வாசகந் தன்மையி
னான்கும் விரிதர நவில்வது விரியே.

எ. மொழிந்த வருணிய முதலிய நான்கனு
ளொன்றும் பலவுந் தொகுவது தொகையஃ
தெண்வகைத் தாக வியலு மென்ப.

அ. அல்பொருள் புனைவுளி யாகவோர் பொருளையே
புனைப்பது பொதுநீங் குவமை யென்ப.

கூ. வாக்கிய மிரண்டனுள் வருணியா வருணிய*
மாறத் தொடுத்தல் புகழ்பொரு ளுவமை.

---

* வருணியம், புகழ்பொருள், புனைவுளி என்பவை உவமேயத்தை குறிப்பன என்றும்; அவருணியம், அல்பொருள், புனைவிலி என்பவை உவமானத்தைக்குறிப்பனவென்றுமுணர்க.

௧௦ குறைவொன் றற்குக் கூறுவ தெதிர்நிலை.

௧௧. அதுவே, அல்பொருள் புகழ்பொரு ளாக்கிக் கூறல்
புனைவிலி தனைப்புகழ் பொருளெனக் காட்டி
வருணியத் தனையவ மதித்தன் மற்றதனையே
மாறத் தொடுத்தல் வருணியத் தோடு
மறுபொருட் கொப்புமை மறுத்தல் புகழ்ந்த
பொருளவி னொன்று புகறலெ னைத்தே.

௧௨. ஒற்றுமை செய்கை யொன்றுப் புனைவுளி
தனிலல் பொருளாக் காட்டல் துருவகம்.

௧௩. அதுவே, ஒற்றுமை யதன்செய்கை யென்றிரு வகைத்தாய்
மிகைகுறை யினைமை யெனவிரு மூன்றே.

௧௪. அன்னியமாஞ் செய்கையி லொப்புமை கொள்வது
புனைவிலிப் பொருட்டாம் புனைவுள் பொருள்கொடு
பரிணமித் திருத்தல் பரிணாம மென்ப.

௧௫. பலரோ ரொன்றிற் பலவியல் பானும் *
அறிபல பொருள்களை யாரோபித்தல்
பின்னரும் விடய பேதங்க ளாற்பல
பொருள்களை யொருவரே புகட்டுத † லென்ன
விருபா லாகும் பலபடப் புனைவே.

௧௬. ஒருபொரு ளினொக்கும் மொப்புமைத் திறனை
மறுபொருள் மனத்துள நினைப்பே.

௧௭. ஒன்றையொன் றென்றொப்புமை யதனா
லறிதல் மயக்க வணியெனப் படுமே.

௧௮. ஒப்புமையிற் பொருளொன் றோமற் றொன்றோ
இதுகொ லதுகொ லென்னு மையம்

* இயல்பு, இயல், தன்மை, தாமம் என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள்.

† ஆரோபித்தல், புகட்டுதல், தாக்குதல், ஏற்றிடலென்பன ஒரு பொருட்கிளவிகள்.

க௯. அற்றொரு தன்மை யாரோ பிப்பான்
மற்றொரு தன்மை மறுத்திட லொழிப்பாம்
அதுவே யறுவகைத் தாகு மென்ப.

௨0. அவற்றுள், அல்பொருட் டன்மை யாரோ பித்தற்
குவமேய வியல்பை யொழித்தல்வெற் றொழிப்பே

௨௧. கழறிய வவ்வணி காரணத் தோடுங்
கூடி வருதல் காரண வொழிப்பே.

௨௨. புனைவுளி யிடத்துப் புகட்ட மற்றொரு
பொருளியன் மறுத்தல் வேறுபாட் டொழிப்பே.

௨௩. ஒன்றைமற் றொன்றென் றுட்கொளூஉ மருளை
யுண்மை கூறி யொழிப்பது மயக்கே.

௨௪. வினவிய தஞ்சொன் மெய்ம்மையை மறுத்து
வேறொரு பொருளை விளைப்பதச் சொற்கே
வல்லோ ரொழிப்பென வகுத்தனர் புலவர்.

௨௫. பெயர்முதற் சொல்லாற் பெரிதும் வருணியத்
தியன்மறுத் துரைத்தல் வஞ்சக வொழிப்பே.

௨௬. பொருளை மற்றொரு பொருளியற் றொடர்பா
ணிஃதஃ தன்றென வெண்ணியு மதுவென்
றத்திய வசித்தல் தற்குறிப் பணியது
நினைக்கின் றேன்போல் நிச்சய முண்மை
துணிவு முதலிய சொற்க ளுருபாத்
தொக்கும விரிந்துந் தோன்று மென்ப.

௨௭. அதுவே, பொருட்டற் குறிப்பே யேதுத்தற் குறிப்பே
பயன்றற் குறிப்பெனப் பகுதிமூன் றவற்றுட்
புலனிரி தொகையென்ப பொருட்டற் குறிப்பிரு
பாலா மொழிந்த பொருளுள திலதென
இவ்விரண் டாகு மென்மனார் புலவர்.

௨௮. ஒருபொருட் டன்சொலி னுரைக்கப் படாஅது
கேட்போ ருண்மகிழ் கிளப்பது யிஃதஃ

தன்றனைத் தெரிந்து மாறெனத் துணியப்
படுவதுடை யாகிய பான்மையிற் றேறற்
கொருபுல யாத வுயர்வு நவிற்சி
யற்றஃ தேழு வகைப்படு மென்ப.

௨௯. அவற்றுள், புகழ்பொரு டன்னைத்தன் கிளவியிற் புகலா
தில்பொருட் சொல்லி னிலக்கணை யாக
வுரைப்ப துருவக வுயர்வு நவிற்சி.

௩௰. நாட்டுமுன் னுயர்வு நவிற்சி நீக்கொடு
கூட்டி முடித்த லொழிப்புயர் நவிற்சி.

௩௧. தீர முருவஞ் செல்வ முதலிய
சொற்களைப் பிரித்துச் சொல்வது பிரிநிலை.

௩௨. தொடர்பில் பொருட்கொரு தொடர்பு புனைதலுந்
தொடர்புறாஉம் பொருட்குத் தொடர்பில தாக்கலு
மெனவிரு வகைத்தாந் தொடர்புயர் நவிற்சி.

௩௩. காலமொன் றிற் காரண காரிய
நிகழத் தொடுத்தல் முறையிலி யென்ப.

௩௪. காரண வுணர்ச்சி யொன்றிற் காரியம்
பிறத்தல் விரைவுயர் நவிற்சி யாகும்.

௩௫. காரிய முன்னுங் காரணம் பின்னு
நிகழப் புனைதன் மிகையுயர் நவிற்சி.

௩௬. புனைவுளி புனைவிலி யெனவிரு பொருளு
மொன்றின் முடித்த லொப்புமைக் கூட்டம்.

௩௭. வருணியா வருணியம் வாய்ப்பவொ ரியல்பின்
முடிவது விளக்கென மொழிந்தனர் புலவர்.

௩௮. சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு பொருளும்
வாக்கியப் பின்னரும் வருவது பின்வரு
விளக்கது மூன்று விரியு மென்ப.

௩௯. ஒப்புமை யிருபால் வைப்பது தொடர்முழு
துவமை முரணிக ளெனவிரு வகைத்தே.

௪0. பிம்பப் பிரதி பிம்பபா வத்தைக்
காட்டுத லெடுத்துக் காட்டுவ மையது
மூரணிக ரெனவிரு மூன்றமைய தென்ப.

௪௧. வாக்கியம் பதம்பொருள் காட்சிமூ வகைத்தே.

௪௨. வாக்கியப் பொருளிரண் டற்கா ரோபம்
புனைதல் வாக்கியப் பொருட்காட்சி யென்ப.

௪௩. ஒன்ற னியன்மற் றொன்றிடை யேற்றிடல்
பதப்பொரு ளென்னப் பாத்தனர் புலவர்.

௪௪. நற்பொரு டீப்பொரு ளவிலுமிவ் விரண்டனு
ளொன்றைச் செய்கையி னுணர்த்தல் பொருளே.

௪௫. ஓதிய பொருள்களி லொன்றுயர் வுடைத்தென்
றறைவது வேற்றுமை யணியெனப் படுமே.

௪௬. சிறியோ ருண்மகிழ் செயுமுட னிகழ்வை
யுரைப்பது தனையுட னிகழ்ச்சி யென்ப.

௪௭. புகழ்பொரு ளிலையொரு பொருளின் மையினு
மிழிவுயர் வுறச்சொல லின்மை நவிற்சி.

௪௮. அடைமொழி யொப்புமை யாற்றலி னல்பொருட்
செய்தி விளக்கப் புகழ்பொருட் செய்தியைச்
சிலேடை பொதுவடை யெனுமிரு திறத்தினுந்
தோன்றக் கூறல் சுருங்கச் சொலலே.

௪௯. கருத்தொடு பொருந்தடை கருத்துடை யணியே.

௫0. கருத்தொடு விசேடியங் காட்டுத லடைகொளி.

௫௧. பல்பொரு டூஉம்பல் பதங்கள் புணர்த்துச்
சொல்வது பல்பொருட் சொற்றொட ரணியது
புனைவுளி புனைவிலி யிருமைமூ வகைத்தே.

௫௨. புனைவிலி தன்னைப் புனையுந் தொடர்பாற்
புகழ்பொருள் புலப்படல் புனைவிலி புகழ்ச்சி
யொப்புமை பொதுமை சிறப்பே காரணங்
காரிய மெனவைந் தாகு மதுவே.

௫௩. புனைவுளி யான்விழை புகழ்பொரு டோன்றல்
புனைவுளி விளைவெனப் புகன்றனர் புலவர்.

௫௪. நினைத்த பொருளை நேரிற் புகலாது
மற்றொரு திறத்தான் வழங்குதல் வஞ்சனை
தனது விட்ட சாதனை யென்றிரு
பெற்றிய தென்ப பிறிதி னவிற்சி.

௫௫. பழிப்பிற் புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற் பழிப்பு
புகழ்ச்சியிற் புகழ்ச்சி யெனமூப் பாலாப்
போந்தது வஞ்சப் புகழ்ச்சி யாகும்.

௫௬. நிந்தையா னிந்தை நேர்படல் வஞ்சப்
பழிப்பென நூலோர் பகர்ந்தன ரென்ப.

௫௭. ஒழிப்பின் வேறு புலப்படாமை தொனிரு
மறைப்பைக் கூறன் மறையணி யாமே.

௫௮. அதுவே, இயம்பிய பொருளை யேதுவின் மறுத்தல்
மறைப்பினை நீத்து மற்றொரு பொருடர
லுடம்படு சொல்லான மறைப்பை யுணர்த்த
லெனமூத் திறத்த தென்மனோர் புலவர்.

௫௯. கருதுமோ ரிடத்தவாய்க் காரிய காரணம்
வலாத் தரும மிரண்டன் மேலுந்
தோன்றி யழியும் பகைமை தொடுத்து
மொழித லென்ப முரண்விளைந் தழிவே.

௬௦. உலகறி காரண மொன்று மின்றிக்
காரியம் பிறத்தலுங் காரணவிய றொடர்
பிரண்டிலொன் றெஞ்சி யிருப்பக் காரியம்
பிறத்தலுங் காரியம் பிறத்தற் காந்தடை
யுள்ள தாக வதுதா னுதித்தலுங்
[illegible]ணமல்லா மற்றொரு கருத்தாற்
காரியம் பிறத்தலுங் கடும்பகைக் காரணந்
தன்னிற் காரியந் தழைத்தலுங் காரிய
நின்றதிற் காரண நிலாவலு மெனவறு
பெற்றிய தாகும் பிறிதா ராய்ச்சி.

௬௧. எஞ்சாக் காரண மிருப்பக் காரியம்
பிறவா ததுகா ரணவா ராய்ச்சி.

௬௨. காரிய மருமையாக் காட்டல்கூ டாமை.

௬௩. காரண மோரிடத் திருப்பக் காரியம்
மற்றோ ரிடத்தின் மருவன் மாறி
ஓரிடஞ் செய்தற் குரியதை மற்றோ
ரிடத்தி லியற்ற லியற்றப புக்கதற்
காகாப் பகையொன் றாகிக் கோட
லெனமூன் றாந்தொடர் பின்மை யணியே.

௬௪. பொருந்தாத் தகையில் பொருள்களைப் பொருத்தலுங்
காரண மதிற்பகைக் காரியம் பிறத்தலுப
ஒருவினை தொடங்கி யனிட்ட முறுதல்
யிட்டா நிட்ட மிரண்டு மடைத
லிட்டமடை யாமை யெனுமூ வகையொடு
தருமுப் பாலாந் தகுதி யின்மை.

௬௫. தகுமிரு பொருட்டொடர் சாற்றுதல் காரியங
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௬௬. கருதியோர் பயனைக் காட்டா ததற்குப
பகைபா முயற்சி பண்ணுதல் வியப்பே.

௬௭. ஆதார வாதேய மிரண்டனு ளொன்றைப்
பெரிதிற் பெரிதெனப் பேசுதல் பெருமை.

௬௮. ஆதே யத்தினு மாதார மதனைச்
சிறிதிற் சிறிதாச் செப்புதல் சிறுமை.

௬௯. ஒன்றற் கொன்றே யுதவலந் யோந்நியம்.

௭௰. நிலையின் றாதேய நிகழத் தொடுத்தல்
ஏற்றதோர் பொருள்பல விடங்களி னிற்பக்
காட்டுதல் சிறிய காரியஞ் செய்வான்

தொடங்கிலே றருவினை தோற்றுதன் மூன்று
நிகழ்வது சிறப்பு நிலையணி யென்ப.

எக. ஒருகா ரியத்தி னுலகறி காரண
மதன்பகைக் காரிய காரண மாக்குதல்
தொழிலொன் றற்குத் துணையெனக் கொண்ட
பொருளைப் பகைத்தொழிற் கருவி யாக்கல்
ஒருதொழி லமைப்பா னொருவ னுள்ளிய
பொருளாற் பிறன்பகை வினைநனி பொருத்தலென்
றுருமூ வகைத்தே மற்றதற் காக்கல்.

எஉ. பின்பி னுகப் பேசும் பொருட்கு
முன்முன் னுக மொழிய வரூஉ மவை
காரண மாகவுங் காரிய மாகவும்
வழங்குவ காரண மாலை யென்ப.

எங. முனைது போல்வரு முன்னவை பின்னவை
யடைசொ லாக வடைகொளி யாக
வழங்குத லொற்றை மணிமாலை யணியே.

எச. தீவகத் தொடுமுன் செப்பிய வேகா
வளிதனைச் சார்த்தன் மாலை விளக்கே.

எரு. ஒன்றற் கொன்றுமென் மேனுயர் விழிவுக்
குணத்தா னுயர்வு குறிப்பது மேன்மே
லுயர்ச்சி யணியென் றுரைத்தனர் புலவர்.

எசு. சிறந்த முறையே செறிப்படப் பொருளைக்
குறித்த னிரணிறை யெனக்கூ றுவரே.

எஎ. பல்லிடங் களினும் படர வொருபொருள்
புகறலோர் வயிற்பல் பொருள்சென் றடைய
செறியிற் கூறன் முறையிற் படர்ச்சி.

எஅ. இழிவின் றுயர்வுறன் மாற்று நிலையே.

எகூ. ஓரிடத் திலதென வொழித்தொரு பொருளை

யுண்டென மற்றோ றுழிமிய மிந்த
லொழித்துக் காட்டென் றுணர்ந்தனர் கொளலே.

௮௦. நேர்வலி கொளுமிரு நிலையினை விகற்பித்
துரைத்த லுறழ்ச்சி யணியா குமே.

௮௧. இகலின் ஒருபொழு திசையுட பொருளின்
குழுவைக் குறித்தலுங் கூடுபல் காரணந்
தம்மிற் பரியஞ் சாற்றலுங் கூட்டம்.

௮௨. வினைமுதற் கேற்ற வினைகளை முறைப்பட
விளம்பல் வினைமுதல் விளக்கணி யாமே.

௮௩. ஒருவன் செய்தற் குறற காரிய
மற்றொரு காரண வழிவரு முதனிலை
முடித லெளிதின் முடிபணி யென்ப

௮௪. வன்பகை யன்றி மற்றதன் துணைமேல்
விசயங் கோடல் விறல்கோ ளணியே.

௮௫. பொருளொன் றுரைக்கத் தண்டா பூமிகை
வழக்கான் மற்றொரு வண்பொருள் தோன்றல்
தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பே றணியே.

௮௬. மன்னிய பொருளை வாக்கியார்த் தத்தி
னாயினும் பதார்த்தத் தாயினு மிரண்டி
னாயினு நாட்டற் கமைவது தொடர்நிலைச்
செய்யுட் குறியெனச் செப்பினர் புலவர்.

௮௭. பொதுவாற் சிறப்புஞ் சிறப்பாற் பொதுவும்
புகறல் வேற்றுப் பொருள்வைப் பணியே.

௮௮. சிறப்பினை நாட்டப் பொதுவுமப் பொதுவினை
நீட்டு நிறுத்த பேரொரு சிறப்பும்
வகுத்துக் கூறல் மலர்ச்சி யணியே.

௮௯. மிகுதிக் காரண மேவாத தனைக்
கருவி யாக்கல் கற்றோர் நவிற்சி.

௯0. இவ்வா றுயி ரீது மெனவொரு
காரிய முடிவைக் கருதலுய்த் துணர்வே.

௯௧. பொருளை பொய்ம்மை யாக்க மற்றொரு
பொய்ப்பொருள் புனைதல் பொய்த்தற் குறிப்பே.

௯௨. வருணிய மடைகொளி யாக வருத்துப்
புகழும் பொருட்டொடர் போலும் பொருணிலை
வருணிப் பதனை வனப்புநிலை யென்ப.

௯௩. விரும்பிய வினைமுயல் வின்றி முடிதலும்
விழைபொரு டன்னின மிகுபொரு ளடைதலும்
முபாய முயற்சியிற் பயனே யுறுதலு
மெனமுத் திறத்த தின்ப வணியே.

௯௪. விழைபொருட் கியற்றும் வினையே வேறு
தொடர்பகைப் பொருடா றன்ப வணியே.

௯௫. ஒன்றன் குணகுற் றங்களா லொன்றற்
கனையவை சொல்லக மலர்ச்சி மற்றது
தாற்குணங் குற்ற முறழ்நால் வகைத்தே.

௯௬. குற்றங் குணங்களான் மற்றொன் றற்கவை
யுளவா காமை யோதுத விகழ்ச்சி
இருவகை யாகவுந் திகையு மெனப.

௯௭. குற்றங் குணந்தாக் கண்டு மற்றது
விரும்பிக் கூறல் வேண்ட லணியே.

௯௮. குணங்குறை மாறிக் கூறுவ திலேசம்.

௯௯. புகழ்பொரு ளுணர்த்தப் புகூஉஞ் சொற்களாற்
கூர்ந்தறி பொருளைக் கூறல் தறிநிலை.

௪00. முன்னிய பொருளை முன்பின் முறையின்
வழுவா துரைத்த லரதன மாலை.

௪0௧. ஒருபொரு டன்னியல் பொழிந்து பிறிதியல்
கோடல் பிறிதின் குணம்பெற லணியே

௧௦௨. ஒன்றுமற் றொன்றி னுறுகுணம் பெறினு
மீட்டுத் தன்குண மேவலும் விகாரமஃ
தடையினு முன்னிலை யமைதலு மென்று
தொல்லுருப் பெறலணி சொல்லிரு வகைத்தே.

௧௦௩. தன்னொடு சார்பிறி தின்னியல் பெறாமை
பிறிதின் குணமெனப் பேசினர் புலவர்.

௧௦௪. தன்னுடை யியற்கைத் தன்மைமற் றொன்றின்
சார்பான் மிக்குற றன்குண மிகையே.

௧௦௫. பொதுவியல் பானிரு பொருட்கு வேற்றுமை
தோற்றா ததனைச் சொல்லன் மறையணி.

௧௦௬. ஒப்பி னிருபொருட் குயர்வு தோன்றாமை
பொதுமை யணியெனப் புகன்றனர் புலவர்.

௧௦௭. பொதுக்குணத் தொன்றும் பொருளிரண் டற்கோர்
ஏதுவான் வேற்றுமை யியம்பன் மறையாமை.

௧௦௮. ஒப்பிற் பொதுமை யுறும்பொரு ளிரண்டற்
குயர்வொரு காரணத் துதித்தல் சிறப்பே.

௧௦௯. ஒருகருத் துள்ளுற வுரைப்பது மறைப்பிறை
வினாவொன் றற்கது வெவ்விடை பலவாம்
வினாவிற் கொருவிடை விளம்பல் வியப்பிறை.

௧௧௦. கருதிய பிறன்கோள் கண்டு குறிநிலைச்
செய்கையி னிகழ்த்துஞ் செப்பே நுட்பம்.

௧௧௧. மறைசெய லறிந்த மாட்சி தோன்றக்
குறிநிலைச் செய்கை கொண்டுமற் றதனைக்
காட்சியின் விரித்தல் கரவுவெளிப் படுப்பே.

௧௧௨. ஒருகா ரணத்தா னுதித்த சத்துவ
குணத்தைப் பிறிதோர் காரணங் கூறி
மறைத்து மொழிதல் வஞ்ச நவிற்சி.

கக௩. குறித்தொரு பொருளைக் கூறற் குரியது
மற்றொரு பொருண்மேல் வழங்கல் குறிப்பு
நவிற்சி யணியென நாட்டினர் புலவர்.

கக௪. சிலேடையான் மறைத்துச் செப்பும் பொருளை
விண்டு மொழிதல் வெளிப்படை நவிற்சி.

கக௫. உட்கோண் மறைத்தற் குன்னிப் பிறரைச்
செயலான் வஞ்சனை செய்தலே யுத்தி.

கக௬. உயர்ந்தோ ராட்சியி னுற்றசொற் றழுவன்
மன்னிய வுலக வழக்கு நவிற்சி.

கக௭. மற்றொரு பொருளையவ் வழக்குச் சொல்லே
வாய்ப்பக் கோடல் வல்லோர் நவிற்சி.

கக௮. ஒருவரோர் பொருளறி வுறுததற் கோதிய
சொற்குவே றொருவன் சூழ்ந்து சிலேடையின்
எடுத்தன் முதலிய விசைவிகா ரத்தின்
மற்றொரு பொருடரன் மடக்குத னவிற்சி.

கக௯. மேவிய சாதி வினைகள நியற்கைத
தன்மை யுரைப்பது தன்மை நவிற்சி.

க௨0. இறபபி னெதிர்வி னியன்றதை யாங்கே
நிகழ்வ தாகக னிகழ்வி னவிறசி.

க௨க. செல்வ மிகுதியை யாதல் செபபுற
மருங்கதை புகழ்பொருட் கங்கமா யாதல்
கூறுவது வீறு கோளணி யென்ப.

க௨௨. வியப்பும் பொய்ம்மையு மேவத் திறலகொடை
முதலிய புகழ்தன் மிகுதி நவிற்சி.

க௨௩. அறைந்த பெயர்ச்சொற் காற்றலின் மற்றொரு
பொருள்வருத் துரைத்தல் பிரிநிலை நவிற்சி.

க௨௪. வெளிப்படை யாகி மேவிய கருத்தொடு
பொருந்து நீக்கம் புகல்வது விலக்கே.

௧௱. வெளிப்படைப் பொருளின் விதியொரு கருத்தொடு
மேவி வருதல் விதியணி யென்ப.

௧௱௫. காரணங் காரியத் தோடு சார்த்தலும்
காரிய காரண வொற்றுமை காண்டலும்
என்றிரு வகைத்தா மேதுவணி யே.

முற்றும்.

நெல்

போது:—இவ்வுலகை ரக்ஷிப்பது நான்கு வகைகளே. நான்கு வகைகளில் மிகச்சிறந்தது தென்னிந்தியாவில் தொன்றுதொட்டு மிகுதியாக விளைவதா [illegible] இந்த நெல்லேயாம்.

ஆதியில் நெல் விளைவது இந்தியாவுக்குமட்டுமே உரிமையாயிருந்தது. பின்பு இந்தியாவிலிருந்துதான் ஜப்பான், அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, இங்கிலாண்டு முதலிய அந்நிய நாடுகட்குப் பரவுவதாயிற்று. ஆயினும், தற்காலம் நம் இந்தியாவைப் பார்க்கினும் அவ் அந்நிய நாட்டார் இவ்விஷயத்தில் கண்ணுங்கருத்துமாக உழைத்து மிகத்தேர்ச்சியடைந்துள்ளார்கள். நம நாட்டாரோ ஒன்றிலுங்கவனியாமல் மேற்போக்காகவே நெல் சாகுபடி செய்கின்றனர். உழுவதும், விதைப்பதும் களையெடுப்பதும் தண்ணீர்கட்டுவதும் காப்பதுமாகிய இவ்வைந்து வகைத் தொழில்களை சாதாரணமாகச் செய்து வருகின்றார்களன்றி நன்கு கவனித்துச் செய்வதில்லை.

> "ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபின்
> நீரினு நன்றதன் காப்பு."

என்ற திருக்குறளுரையில் பரிமேலழகரும் இவ்வைந்துவகைத் தொழிலைக்கூறினர். தமிழ்ப்புராணங்களில் நாட்டுவளங்கூறுமிடத்து மருதநிலவருணனையில் நெல்விளைவின் பெருக்கமும் விளைவிக்குந் தன்மையும் பலவாறாக எடுத்துக்கூறக் காண்கிறோம்.

---

* இவ்வியாசம், மதுரை டிஸ்திரிக்கட்டு அக்ரிகல்ச்சுரல் சபையாரால் திறக்கப்பட்ட கால்நடைக்காட்சி வருஷோத்ஸவக்கூட்டத்தில், டிஸ்டிரிக்கட்டு மாஜிஸ்டிரேட் கனம்-பிரையண்ட், எம். ஏ., ஐ. சி. எஸ்., துரையவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் வாசிக்கப்பெற்றது.

பண்டைக்காலத்தில் கால இயல்பாலும் நிலவளத்தாலும் உழைப்புவகையாலும் இத்தானியம் மிக வியக்கத்தக்கவாறு நம் நாட்டில் விளைந்து வந்தது. புராணங்களில் நெல் கரும்பைப்போலிருந்ததென்பர். "நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கமுகென்ன" எனவும், "கரும்பல்ல நெல்லென்ன" எனவும் வருவனவாம். இதுமட்டோ! சங்கநூல்களில் ஒன்றாகிய மதுரைக்காஞ்சியில் (247) "களிறுமாய்க் கும்கதிர்க் கழனி" எனறு கூறுவர். யானைகள் நடுவேவந்தால் அவை மறையும்படி யானையுயரத்திலும் மிக்குயர்ந்துள்ள நெற்பயிரையுடைய வயல் என்பது இதன்பொருள். இவ்வாறு சிறப்புறப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்த இந்ததானியத்தின் பெருமையோ கடவுளோடொக்கக் கூறத்தக்கது. புறநானூறு (186)-வது கவியில, "நெல்லுமுயிரன்றே நீருமுயிரன்றே" என்றவிடத்து, "உயிரையாக்குவன நெல்லும் நீரும்" என்பர் நச்சினார்க்கினியர். இவ்வாறு நமமுன்னோர்களாற் புகழ்ந்து போற்றப்பட்ட நெல் விவசாயத்தைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தியாகச் செய்வது தேசக்ஷேமத்திற்கு இன்றியமையாதவொன்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய விஷயமேயாம்.

நெல்வகை:—நம நாடே நெல்லினவில் பிரசித்திபெற்றதாயினும் வகைகள் அதிகப்பட்டிருக்கவில்லை. இவ்வுலகத்தில் தற்போது 1400-வகை நெல இருப்பதாக விவசாயமுறை நூல்களிற்றேர்ந்த பண்டிதர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இலங்கைத்தீவில் 160-வகையும் ஜப்பானில் 580-வகையும் இருக்கின்றனவாம். நம இராஜதானியில் எங்காவது ஓரிடத்தில் எல்லாவகை நெல்களையும் சேர்த்துவைத்து அந்தந்த நெல்லினையும் முறைகளையும எழுதி வெளியிட்டால் மிகவும் அநுகூலமாயிருக்கும். தஞ்சைஜில்லா விவசாயசங்கத்தார் நம சென்னை ராஜதானியிற் கிடைத்த 163-வகை நெல்சேர்த்து வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ரோமபுரிப் பொருட்காட்சிச்சாலையில் பல தேயங்களிலிருந்து தருவித்த 347-வகைநெல் இருப்பதாக அறிகிறோம்.

பெயர்வகை.—இதன்பெயர் பெரும்பாலும் காரணம்பற்றிவந்தனவேயாம். சிறுபான்மை இடுகுறியாகவுமிருக்கின்றன. பெயர்கள் சிலவருமாறு.

குறுவை.

அறுபதாங்குறுவை
கருங்குறுவை
செங்குறுவை
வாற்குறுவை
கோணக்குறுவை
மொட்டைகுறுவை
அன்னதானகுறுவை

கார்.

செங்கார்
கருங்கார்
மணற்கார்
கருத்தக்கார்
சண்டிக்கார்
சிறுமணியன்
மிளகி
பெருநெல்
செம்பாளை
குத்தாளை
காட்டுக்குத்தாளை

சம்பா.

வெற்றிலைச்சம்பா
பக்கிரிச்சம்பா
சிவப்புச்சம்பா
கம்பன்சம்பா
வாசனைச்சம்பா
மல்லிச்சம்பா
சின்னச்சம்பா
இச்சிலிச்சம்பா
ஈர்க்கஞ்சம்பா
சீரகச்சம்பா
கட்டைச்சம்பா
முத்துச்சம்பா
பனிக்காட்டுச்சம்பா
கொத்துமல்லிச்சம்பா
பொன்கம்பிச்சம்பா
கருடன்சம்பா
மிளகுசம்பா
சடைச்சம்பா
கைவிரிச்சம்பா
தங்கச்சம்பா
வாடஞ்சம்பா

முதலிய பலபெயருண்டு.

நிலம்:—நெல்விளைவுக்குரிய நிலம நீர்வளமிக்க மருதநிலமேயென்பது நம் முன்னோர்கொள்கை. தற்கால அநுபவத்திலே இன்ன நிலந்தான் நெற்பயிருக்கு ஏற்றதென்று ஒரு வரையறை செய்யக்கூ

டாததாயிருக்கிறது. எல்லா நிலங்களிலும் நெல் சாகுபடியாகின்றது. ஜலமும் உரமும் இருந்தாற்போதும். களரிலும் விளைவிக்கலாம். கல் நிறைந்த தரையிலும் விளைவிக்கலாம். நெற்பயிரின்வேர் வெகுநுட்பமானது. ஆதலால் அவ்வேர் மண்ணுக்குள் தாராளமாகப்படரும்படி மண் நயமாயிருக்கவேண்டும். அஃதாவது இளக்கமுள்ளதாகவேண்டும். கடினப்பட்டிருந்தால் வேர் அதிலூடுருவிச் செல்லாதாகையால் வளர்ச்சியும் பலனுங்குறையும். குறுவை சண்டிக்கார் சடைச்சம்பா முதலியன முத்துப்பேட்டை வகையராவிடங்களில் களரான நிலத்தில் நன்றாகவிளைகின்றன. நம மதுரை ஜில்லாவின் பலபாகங்களில் களரானநிலத்தில வெள்ளைக்கட்டை, உவருண்டான் முதலியவகை நெல்விளைகின்றன "உவருண்டான" என்றபெயரே அது உவர்நிலத்தில விளைவதென்பதைக் காட்டுகின்றதல்லவா? "எந்நாளு முவர்நிலத்த னென்றுமுளவித திடினுமவிளைவெய்திடாது" என்பார் வில்லிபுத்தூரர். இவர்விளைவெய்திடாதென்றது சம்பாமுதலிய விலையுயர்ந்த நெல்லைக்குறிப்பிடுங்காற் பொருந்துமேயன்றி உவருண்டான் முதலிய நெல்லைககுறிப்பிட்டால் பொருத்தமுறாது.

மழை:—"மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை" என்றபடி நெற்பயிருக்கு மழையின் உதவியே முக்கிய ஆதாரம். மற்றபயிர்கள் எல்லாவற்றினும் நெற்பயிருக்கு ஜலம் அதிகம்வேண்டும். ஆனதுபற்றியே கிணற்றிறைவைபபுன்செய்களில பெரும்பாலும நெல் சாகுபடி செய்யப்படுவதில்லை. காவிரி தாம்ரபர்ணிபோன்ற ஜீவநதிபபாய்ச்சலுள்ளவிடங்களில் தான் நெல்விளைவு அதிகம். பல இடங்களில் மழைகாலத்துவரும் ஜலத்தைக குளங்களிற்கட்டிவைத்து நீர்பாய்ச்சி விளைவிக்கப்படுகிறது மழை அதிகமாகப்பெய்கிற மலைப்புறநாடுகளிலோ புன்செய்ப்பயிராகவே நெல்விளைகிறது. மலையாளம் இலாகா பாலக்காடுமுதலிய இடங்களிலும் இமயமலைச்சாரற் பிரதேசங்களிலும் நெல்லை விதைத்துவிட்டால் பின்பு நீர்பாய்ச்சவேண்டுமென்ற சங்கடமில்லாமல் மழையின் உதவியால தானே விளைந்துவிடுகிறது. இவ்விடங்களில் உழவர்கட்குச் சங்கடமேயில்லை. நெல்விளைவுக்கு ஆதாரமாகிய மழையே இதன்கெடுதிக்கும் ஆதாரமாகும். விதைத்தவுடன் மழைபெய்தால் விதை நன்றாய்முளையாது. பூ உண்

டாகும் சமயம் மழைபெய்தால் தாது ஜலத்திற்போய்விடும். நெல் மணி திரட்சியின்றிப பதரேயதிகப்படும். அறுக்கும்போது மழை பெய்தால் நெல் உதிர்ந்துபோகும். அறுவடைக்கு ஆளுங்கிடையாது; களம் சேர்க்கக் கஷ்டமதிகம். ஆகவே வேண்டும்போது பெய்தும் வேண்டாககால் பெய்யாமலும மலையாளம் முதலிய இப்பக்கங்களில் மழையே நெற்பயிரை ரக்ஷிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனை லன்றோ, "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே - யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை" என்றருளினார் செந்நாப்போதார். இக்குறளில், "கெடுப்பதூஉம்" என்பதற்கு பரிமேலழகர், "பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம்" எனப்பொருள்கூறியுள்ளார். ஆனால் வேண்டும்போது பெய்தும் வேண்டாக்கால் பெய்யாமலும் நின்று உலகை ரட்சிக்கவேண்டியிருக்கிறது மழையேயாதலின், "கெடுப்பதூஉம" என்பதற்கு "பெய்யாது நின்றும், அதிகமாகப் பெய்தும் கெடுப்பதூஉம்" எனப்பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

பட்டம்:—ஒவ்வொரு மாகாணங்களிலும மழைபெய்யும் பருவகாலத்துக்கேற்ப இன்னகாலந்தான் நெல்விதைப்புக்கு ஏற்றதென்று கொள்வார்கள். நம் நாடுகளில் ஆனி, ஆடி மாதங்களே முதற்றரமான பட்டமாம். ஆவணி மாதம் இரண்டாந்தரமே. ஆனி, ஆடி மாதங்களில் நன்றாக உழுது புழுதியாக்கி விதைத்துவிட்டால் ஒரு மாதம்வரை மழையில்லாதிருந்து பிந்திப்பெய்தாலும் முன்விதைத்த நெல் அழியாது முளைத்துவிடும். காலந்தவறிய விதைப்புப் பயன்படாது. இதனாற்றான், "பட்டம் தப்பினால நட்டம்" என்று பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. பயிருக்கு உழவு, உரம், நீர் இவைகளைப் போலவே பட்டமும் அவசியம் வேண்டியதொன்றேயாம். இதன் அருமையுணர்ந்த ஔவையாரென்ற மூதாட்டியார் "பருவத்தே பயிர்செய்" என்றருளினர்.

உழவு:—கிருஷித்தொழிலில் முதன்மையானது உழவு தொழிலேயாம். சரியானபடி உழவுசெய்துள்ள நிலம் அதிகப்பலனைக்கொடுக்கும். அநேக இடங்களில் 4-அங்குல ஆழம் உழுதால் போதுமென்று நினைக்கிறார்கள். இது பிசகு. கடப்பை, கர்நூல், பல்லாரி,

மைசூர் முதலிய நாடுகளில் குறைந்தது ஆறு அங்குலம்வரை உழு கிறார்கள். இத்தலிதேயத்திலோ 12-அங்குலம்வரை உழுகிறார்கள். நம்முன்னோர்கள் ஆழமாக உழவேண்டுமென்று நன்கு தெரிந்திருப் பதை, "அகல உழுவதை ஆழ உழு" என்ற பழமொழியால் நன்கு தெரியலாம். ஆழமாக உழுதால் மண் குழம்பாயிளகியிருக்கும். இத் துடன் எருமுதலிய உரமும் கலந்திருக்குமானால் மிகவும் சிலாக்கிய மே. கடினமான மண் ஆயினும் வருஷாவருஷம் தழையும் உழவும் அதிகப்பட்டால் மிருதுவாகும். மணமிருதுவானால் நெற்பயிரின் வேர் தாராளமாகச் செல்லும். நீர்வற்றிக்காய்ந்த காலத்தும் காய்ச் சலைத் தாங்கும்படி அடியிலுள்ள ஈரம் பயிருக்கு உணவாகும். ஆழ மாக உழாதநிலத்தில் அடிமண் கடினமாயிருப்பதால் பயிரின் வேர் அதிக ஆழத்திற்போகாது. அப்போது கொஞ்சம் நீர் குறைந்து காய்ச்சல் ஏற்பட்டால் சீக்கிரத்திற் பயிர்கருகிப்போகும். நன்செய நிலத்திற்கு 8-உழவுவேண்டுமென்கிறார்கள். நன்செய்நிலம் சேறாகி யிருப்பதால் உழவுக்கு எருமைககடாக்களே ஏற்றனவென்பார்கள். எருதுகள் பலமுள்ளவையானால் மட்டுமே இவ்வுழவு செவ்வையாக நடக்கும். தூங்கலான மாடுகளைக்கொண்டு உழுவது பயன்படாது. வியவசாயிகட்கு உழவுகாலத்திற்றான் சிரத்தையதிகம வேண்டும். இதுபற்றியல்லவா, "உழுகிறகாலத்தில் ஊர்வழிபோனவன் அறுக் கிற காலத்தில் ஆள் தேடிப் பயனில்லை" என்று பழமொழி வழங்குவ தாயிற்று. நம்மை ஆதரித்துவரும் கா ருண்யகவர்ன்மெண்டாரவர் கள் ஏற்படுத்திய அக்கரிககல்ஜரல (Agricultural) முறையை நன் றாய் அறிந்து ஆங்கிலேயர் கண்டுபிடித்த புதிய ஏர்களால் உழுவது அதிகசிரமமின்றிப் பயனுதவும்.

உரம்:—நிலத்தின் சத்தினாலேயே நெல்விளைகின்றதால் ஒரு தரம் விளைந்தபின்பு அந்நிலத்தின்சத்து குறைகின்றது. ஆனதால் மறுதரம் விளைவதற்கு அந்நிலத்திற் சத்துண்டாகும்படி உரம்போட வேண்டியது மிகஅவசியம். நம் நாட்டிற் சாதாரணமாக ஆட்டெரு மாட்டெரு கொழிஞ்சி ஆவிரை முதலிய தழைகள் சாம்பல் முதலி யவற்றை யுபயோகப்படுத்துகிறோம். இவைகளிலெல்லாம் எருவே மிகச்சிறந்த உரமாகும். மாட்டுத்தொழுவங்களினருகே காலைந்து

அடி பள்ளந்தோண்டித் தினமும் விழுகிற சாணி குப்பை கூளம் சாம்பல் முதலிய கழிவுபதார்த்தங்களை அப்பள்ளத்தில் போட்டுவர வேண்டும். இவ்வாறு பலமாதவரை சேர்ந்தபின் வேண்டும்போது நன்செய்க்கு உரமாகப்போட அதனுற்சத்து அதிகமுண்டு. ஆடு கிடைமறிப்பது அதன் மூத்திரத்தின் உபயோகத்தைக்கருதியே. ஆட்டெருவைவிட அதன் மூத்திரமே உபயோகமதிகம். மழைவருவதற்கு முந்தியே ஆடு கிடைமறிக்கவேண்டும். மழை வந்துவிட்டால் தரை சேறாகிவிடும். அப்போது கிடைமறித்தால் முடியாது. உழவுக்குப்பின் கொழிஞ்சிமுதலிய பலவகைத் தழைகளையும் வயலில் போட்டு மிதித்துவைக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் மண்ணின்கடினத்தை நீக்கி இளகச்செய்கின்றதுடன் மண்ணுக்குச்சத்தும் கொடுக்கின்றன. எலும்புத்தூள் பிண்ணாக்கு முதலியனவும் சிரேஷ்டமே.

ஜப்பானியர் சுண்ணாம்பை உரமாக உபயோகிப்பதுண்டு. இது மிகவும் கெடுதியைத் தரும். நாளடைவில மண்ணையிறுகச்செய்து விளைவைக் குறைத்துவிடும். நம் நாட்டிலிக்க வழக்கமில்லாததுடன் தழை எருமுதலியவைகளையே உபயோகப்படுத்துவது ஆதிமுதல் வழக்கம். மாங்கனீஸ் சத்து நெல்விளைவை ஜப்பானியர் மிகவிருத்தி செய்கின்றார்கள். சீமையில் வண்ணான் சலவைசெய்த கழிவுபதார்த்தங்களை இந்தச்சத்துநெல்லுக்கு உரமாகப்போடுகிறார்கள். இக்க நூதன உரம் மாங்கனீஸ் ஸல்பேட் மாங்கனீஸ் குளோரைட் இருவிதமாகும். இன்னும் அவித்த எலும்பு, எலும்புப்பொடி, எலும்புச் சாம்பல் பொட்டாஸியம் பாஸ்பரேட் முதலியபலவும் அவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள்.

பர்மா ஜப்பான் இடங்களில் உரம்போடுகிறமுறையை நாம் கையாளுவதேயில்லை. அவர்கள் போடும் உரத்தின் பலத்தாற்றான் புட்டரிசி நெல் என்னும் மிகச்சத்துள்ள நெல் அவ்விடங்களில் விளைகின்றது. அந்த நெல்லரிசி மிகுந்த சத்தைக்கொடுக்கிறது. சென்னையில் நசுவானபெண்களுக்கு இதைவேகவைத்துக்கொடுத்தால் தேகபலம் அதிகப்படும் என்று பெரும்பாலும் உபயோகிக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உழுந்தைத்திரித்து மாவாக்கிக் கழிக்கிண்டிப்போடுவார்கள்.

உரம்போடுவதின் நன்மையாதிக்கல்லவா திருவள்ளுவர் "ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல்" என்று கூறியருளினர்.

விதையும் விதைப்பும்:— "விதையொன்றுபோடச் சுரையொன்று முளைக்குமா" என்பது பழமொழி. இதனால் விதை எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கிறதோ அதற்குத்தக்கபடியே பலனுண்டு. நம் நாட்டில் முதலிலவரும தலையடி நெல்லையே விதைக்கு எடுத்துக்காய வைப்பது சகசம. ஆயினும இவ்விஷயமாகக் கவனிக்கவேண்டியன பலவிஷயமுண்டு. நல்ல நெல்லுடன் மட்டைநெல் கலந்துவருவது நிதர்சனமே. இதனால் விலைகுறைந்து நஷ்டமுண்டாகும. இதற்குக் காரணம் நெல்லடிக்கும் களங்கள் விசாலமில்லாததால பலவகைநெல் ஒன்றோடொன்று கலந்துவிடும. அவ்விதைகளை விதைப்பதால நல்லதே வளர்கின்றது. கவிரவும் நல்ல நெல் ஆறுமாதத்தில விளையும. மட்டைநெல்களோ மூன்றுமாதமுதல கதிராகும. அப்படியான கதிர்கள் உதிர்ந்து பூமியில தங்கி அடுத்தவருஷம நல்ல நெல்லுடனகூட முளைக்கும். அதனைப்பிடுங்கியெறிந்து முதிர்ந்த கதிர்களைப்பிடுங்கிவிடுவதுண்டு. இதற்கு மட்டைபொறுக்கல் என்றுபெயர். சில ஜில்லாக்களில் நல்ல நெற்கதிரை விதைக்காகத்தனியே பிடுங்கியெடுத்து வேண்டியளவு சேர்த்துவைத்து விதைக்கு உபயோகபபடுத்துவார்கள். இப்படிச் சிலவருஷம் செய்தால் மட்டைகலப்பது தொலையும. இவ்வாறு செய்வது முதலிரண்டு மூன்று வருஷங்கட்குச் சிரமமேயாயினும் பின்பு இதனால் லாபம அதிகமாம. விலையதிகமாக விற்கலாம. உணவிற்கும பொருத்தமாம. இவ்வாறு மட்டை நீக்கினும விதைநெல் மிகமுற்றாமல் கொஞ்சம் பசுங்காயாயிருக்கும் போதே அறுக்கு இரண்டு மூன்று காய்ச்சலபோட்டுப் பதமாக எடுத்துவைக்கவேண்டும. காய்ச்சலபோடுவதில் கவனம அதிகம் வேண்டும். உமியைப்பிரித்துப்பார்த்தால் அரிசியின ஒருபக்கம பால் சுருங்கியிருக்கவேண்டும. இதற்குப்பால் ஒதுங்குதல பக்குவமென்று பெயர். அதிகமாய்க்காய்ந்தால் அரிசி வெடிப்பாகி முளைக்கும் சக்தியைப்பெறாது. ஈரமாயிருந்தால் மடித்துப்போம். இவ்வாறு மிகக்காயாமலும் ஈரமில்லாமலும பக்குவம்பார்த்து எடுத்துக் காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில் அதுவிழாதபடி சந்தோபஸ்துச்செய்யவேண்டும்.

"ஆயிரநெல்லுக்கோரந்து":— என்றபடி அந்துவிழுமேயானால் நெல் ஒன்றுக்குதவாதுபோகும். நெல்லுடன் வேப்பிலையையும் புங்க இலையையும் கலந்துவைத்தால் அந்துவராது. நெல்விதைக் கோட்டையின்மேல் ஒரு கலயத்தில் ஜலம்விட்டுவைத்தால் அந்துமுழுதும் அந்த ஜலத்திலவிழுந்து மடியும். இவ்வாறு பாதுகாத்துவரவேண்டும். அதிகக்கொழுமையான நிலத்திலும் கொழுமையற்ற நிலத்திலும் விளையும் நெல் விதைக்குதவாதென்றும் மத்தியமான நிலத்தில்விளையும் நெல்லே விதைக்குபயோகமானதென்றும் ஜப்பானியர் கருதுகின்றனர்.

விதையைக் கவனிப்பதுபோலவே விதைப்பைப்பற்றிக்கவனிக்கவேண்டியனவும் பலவுண்டு. மிகநெருக்கமில்லாமலும் மிக இடைவெளியின்றியும் விதைக்கவேண்டும். விதையை நனைத்து முளைகிளம்பச்செய்து விதைப்பதுமுண்டு. முளைதோன்றியவுடன் விதைத்துவிடவேண்டும். முளைசற்று அதிகம் வெளிப்பட்டால் எடுப்பதிலும் விதைப்பதிலும் முளைமுறிவுபடும். நம் நாடுகளில் கையினாலே விதைப்பதைத்தவிர வேறுகருவிகளால் விதைக்கும் வழக்கத்தைக் காணவில்லை. பெரும்பாலும் நெருக்கமாகவே விதைக்கின்றார்கள். நந்தியா, கர்நூல் முதலியவிடங்களில் "கோர்று" என்னுமொருவித கலப்பையால் சால்சாலாக விதைக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20 படி விதையே போதுமானதாகவிருக்கிறது. கர்நூலில் 6-அங்குலம் சந்துவிட்டு விதைக்கிறார்கள். சீனாவிலோ செடி 1-க்கு 6-அங்குல தூரமும் வரிசை 1-க்கு 13 முதல் 18-அங்குல தூரமுமிருக்கும். செங்கற்பட்டில் இக்கலப்பையால் 4-அங்குலதூரத்தில் விதையிடும்படி செய்துவைத்திருக்கிறார்கள். நிலத்தை மிகவும் கொழுமைப்படுத்தும் அமெரிக்காவிலோ செடி 1-க்கு 5-அங்குலதூரமும் வரிசை 1-க்கு 18-அங்குல தூரமுமிருக்கும்படி விதைக்கிறார்கள். நிலத்தின் கொழுமைக்குத்தக்கபடி செடிகள் தூரமாக இருப்பதைக்கவனிக்கவேண்டும். சீனா, ஜப்பான்தேசங்களில் விதையை உப்பு ஜலத்திற் கொட்டி மிதக்கிறவைகளை யெடுத்துவிட்டு அமிழ்ந்த நெல்லையே விதைப்பது எப்போதும் வழக்கம். ஒரு பக்காப்படி ஜலத்துக்கு 10-பலம் உப்புவீதங்கலந்து வேண்டிய அளவு விதையைப்போட்டு

பிறப்பனைத்தள்ளவேண்டுமென்று ரசாயனசாஸ்திரமூலமாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்பானியர் இவ்வாறு செய்யாமல் விதைப்பதேயில்லை. மேலும் தாய்ச்செடியில் விளைந்தநெல் விதை 1-க்கு 17-கதிர்கள் தோன்றும்படி விளைந்ததென்றும், இளக்கதிரில்வந்த நடுராசி நெல்விதை 1-க்கு 21-கதிர் தோன்றும்படி விளைந்ததாகவும், கணுக்களில் தோன்றியநெல் விதைக்கு உதவாதென்றும் பதினாறுவருஷம் பரீட்சைசெய்து கண்டிருப்பதாக ஜப்பானியர் கூறுகின்றனர். நம் நாட்டிலோ இவ்வாறான பரீட்சையாராய்ச்சியே கிடையாது. நாமும் நம்நாட்டின் சீதோஷ்ணமுதலியவற்றைக் கவனித்து வியவசாய விஷயமான ஆராய்ச்சியும் பரீட்சையும் செய்யவேண்டியது மிகமுக்கியம். எந்த வர்த்தகமும் வியவசாயத்துக்கு ஈடாகாது. வர்த்தகத்தில் ஒன்றுக்குக்கால் அரையதிகம் கிடைப்பது துர்லபம். அதிகமாகக்கண்டால் ஒன்றுக்கு இரண்டுபங்குகூடக் கிடையாது. "ஒன்றிரண்டாம் வாணிகமில்" என்பதுநம்மவர் கொள்கை. நெல் வியவசாயத்திலோ இவ்விஷயம் மிகவும் வியக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் ஒரு நெற்கதிரில் 160-நெல் இருக்கின்றன. எந்தத்தொழிலிலும் ஒன்றுக்கு 160-பங்கு இலாபம் காண்பது அரிதேயென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

நாற்றும் நடுகையும்:—கைவிதைப்பாக விதைத்துப் பயிராக்குவதிலும் நாற்றுவளர்த்து நடுவதே சிலாக்கியமென்பது எல்லாருக்குந் தெரியும். 10-ஏக்கர் நிலம் நடுகைபோடுவதற்கு ஒரு ஏக்கர்நிலம் நாற்றுப்பாவுவது கோதாவரி முதலிய வடதேசவழக்கம். மதுரை திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் 15-ஏக்கர் வரையில் நட ஒருஏக்கரா நாற்றுப்பாவுகிறார்கள். நாற்றங்கால்வயலை நன்றாக உழுது கருஞ்சேறாக்கியே நெல்லைநனைத்து வைத்த தொண்ணூறுநாழிகைக்கு மேல் முளையதிகம் தோன்றுமுன் விதைக்கவேண்டும். நாற்றங்கால் பகலில் நீர்வடிந்து காய்ந்து இரவில் நீர் நிறைந்து இருத்தல் நலம். ஆஸ்திரேலியாவில் ஏக்கராவுக்கு 3-படி விதையும் சீனதேசத்தில் 4-படிவிதையும் அமெரிக்காவில் 10-படிவிதையும் விதைக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி முதலிய தென்பாகங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு அறுபதுபடி [illegible]வரை விதைக்கிறார்கள். ஆனால் நன்றாகத்தான் விளைகிறது.

ஆயினும் சாஸ்திரிகலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு ஏக்கர் நிலமாவது ஒவ்வொருபோகத்திலும் பரீட்சைக்காக வைத்து விதைகுறைவாகவும் மற்றும் பலவகையாகவும் பரீட்சித்துப்பார்க்கவேண்டும். நாற்றங்காலில் அடர்த்தியாகாமல் கலக்கமாகவே விதைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நாற்றுப் பலமாயிருக்கும். நெருங்கிவந்தால் ஊசிபோலாகும். நெல்வகைக்குத் தக்கபடி விதைத்த நாற்பதுநாள் முதல் அறுபது நாளைக்குள் நாற்றைப்பிடுங்கி நடவேண்டும். நம் நாட்டில் பலநெற்பயிரை ஒன்றாகச்சேர்த்து நடுகிறார்கள். இப்படி நடுவதின் காரணம் ஒரு செடிபோனாலும் ஒருசெடி முளைக்குமென்பதே. இது தக்கதன்று. பலசெடிகள் சேர்ந்து வளர்வதில் வேர்நெருங்கி ஊசிபோல வருவதால் பலன் குறையும். தனித்தனி நாற்றைநடுவதே சிலாக்கியம். இப்படிச்செய்தால் பயிர்விரலளவுபருமனாகும். கிளைகள் அதிகமாகும். கதிர் நன்றாயிருக்கும். நெல்லும் திரட்சியாகும். இப்படி நடுமுன்னமே பரமபடிப்பதும் நல்லது. பரம்படிப்பதால் நிலம் சமதளப்பட்டு எங்கும் ஒரே அளவாக நீர்நிற்கும். இதனாற்றான் "பரம்படியாதநெல்வெள்ளாமை பாழ்வெள்ளாமை" என்பார்கள்.

நீர்பாய்ச்சல்:—நடுகை போட்டபின்பு பகலில் காயவிட்டு இரவில் நீர் நிரப்பிவரவேண்டும். களை பிடுங்கியபின்பு நமது நாடுகளில் இரண்டு அங்குல அளவு நீர் கட்டிவரவேண்டியது. அமெரிக்கர்கள் 6 அங்குலம் ஜலம்நிறைப்பர். நமக்கு அவ்வளவு வேண்டியதில்லையாயினும் இரண்டு அங்குலத்துக்காவது எப்போதும் நீர் இருக்கவேண்டும். கதிர்தோன்றிப் பால்பிடிக்கும்போது கட்டாயம் நீர் கட்டவேண்டும். அப்போது காய்ந்தால் சாவியாகும். பால் பிடித்தபின்பு காய்ச்சல் வந்தாலும் தோஷமில்லை. மற்றப்பயிர்களைவிட நெல்லுக்கு ஜலம் அதிகம் வேண்டுமென்பதே நம்மவர் கொள்கை. ஔவையார் அரசனை வாழ்த்தவேண்டியபோது "வரம்புயர" என்று வாழ்த்தி, வரம்புயர நீருயரும், நீருயர நெல்லுயரும், நெல்லுயரக் குடியுயரும், குடியுயரக் கோனுயரும், கோனுயரக் கோமான் உயர்வான், ஆதலால வரம்புயர என்றதே ராஜவாழ்த்தாகும் என்றுபொருள்கூறினராம. இதனால் வரம்பு செவ்வையாகப்போட்டு நீர் கட்டிவரவேண்டுமென்பது தொன்றுதொட்டு நமது கொள்கை. கால்

வாய், குளம் முதலிய பாசனங்களில் இரண்டு அங்குலநீர் போதுமா னதாயினும் மணற்றிறவைகளில் சற்று அதிகமாகவே நீர் கட்டவே ண்டும். மணற்றுநீர்ப் பாசனங்களில் உரம் அதிகமாகப்போடவே ண்டும். ஆற்றுநீர்ப் பாசனங்களில் புதுவெள்ளத்தில் வண்டல்கல ந்துவரும். காவிரிப்பாசனத்தில் புதுவெள்ளம் வந்தபோது வயல் நிறையக்கட்டிவைத்து வடித்துவிட்டால் வயலில் வண்டல்படிந்து றைவது தெரியும். இஃதென்ன ஆச்சரியம்! நீர்கலங்கி மண்கலந் துவருவதே நிதர்சனமாகும். கதிரறுப்புக்கு இரண்டுவாரத்துக்கு முன் முதல் அறுப்புவரை நீர்கட்டாமல் நிலத்தைக் காயவைக்கவே ண்டும். காய்ந்தால்தான் ஜனங்கள்நின்று அறுவடை வேலைநடத்த அனுகூலப்படும்.

களையெடுப்பு:—"களை பிடுங்காதபயிர் காற்பயிர்" என்பது பழ மொழி. நாற்றுநட்டு 15-நாளைக்குமேல் முதற்றரம் களையெடுக்க வேண்டும். அதன்பின் 30-நாளைக்குமேல் மறுபடி இரண்டாந்தரம் களையெடுக்கவேண்டும். சிலவிடங்களில் மூன்றாந்தரமும் களையெடு ப்பதுண்டு. வயலிற்பாயும் நீருடன் களைக்குரிய வித்துக்கள் வந்து சேர்தும், பட்சிகளாலும் மற்றும் பலகாரணங்களாலும் களைச்செ டிகள் முளைக்கின்றன. களையைப் பிடுங்காதுவிட்டால் நெற்பயிருக் குரிய நீரையும் உரத்தையும், களைப்பயிர் சாப்பிடுவதால், நெலுக் குவேண்டிய நீரும் உரமுங்குறையும். ஒருவனுக்குப்போட்ட உண வை வேறு ஒருவனுஞ்சேர்ந்து சாப்பிட்டால் ஆகாரபோஷணை கு றைவது இயல்புதானே. இதுமட்டுமல்ல நெல்வேர் செல்லத்தக்க இடங்களில் களைவேர் ஊடுருவிப்போவதால் நெல்வேர் தாராளமா கச்செல்ல இடமில்லாதுபோகும். இவ்வகைக்காரணங்களால் களை வளரவளரக் களைவதே சிலாக்கியமாகும். நமக்குணவாகும் நெல் முதலிய தானியப்பயிர்கட்குச் சனியன்போலவரும் இச்செடிகட்கு நம் முதியோர்கள் களையென்று பெயரிட்டது மிக அருமையாயிருக் கிறது. களையென்றால் நீக்கிவிடு, பிடுங்கு என்றபொருளாம். பிடு ங்கிவெறியவேண்டிய இச்செடிகட்கு இப்பெயர்வைத்த நம்மவர் புத் திகூர்மை வியக்கத்தக்கதொன்றல்லவா? தமிழ்ப்புராணங்களில் களை யெடுப்பைப்பற்றி மிக விஸ்தாரமாகவும் வேடிக்கையாகவும் சொல்

வியிருக்கிறார்கள். அவ்விடங்களில் படிக்கப்படிக்க மிக இனிமை தோன்றும். கொட்டைக்கிராந்தி, நீர்முள்ளி, பிரமதண்டி, ஆரை, நாய்க்கடுகு, கோரை, நீர்மேல் நெருப்பு, கொடிப்பாசி, வெப்பம்பாசி, துளிர்ப்பாசி முதலியன வயல்களிற்றோன்றுங் களைகளாம்.

கதிரறுப்பு:—கதிர் நெல்லில் பால்பிடித்து முற்ற பயிர் நிலை கொள்ளாது சாயும். அறுக்கும்படியான காலத்தில் மிகவும் சாக்கிரதைவேண்டும் தாமதப்பட்டால் நஷ்டமாம். அமெரிக்கரும் ஐரோப்பியரும் யந்திரங்களைக்கொண்டே அறுவடைசெய்கிறார்கள். அவ்வாறு நாம் இங்கே செய்யமுடியாது. அந்நாடுகளில் ஒருவயல் சுமார் 5-ஏக்கர்முதல் 20-ஏக்கர்வரையிருக்கும். இதனாலும், புழுதியாகவே அவர்கள் விதைப்பதாலும் அவர்கட்கு அவ்வாறு செய்ய இயலும். சிறுவயலும் சேற்றுப்பயிருமாகவிருக்கும் நமது நாடுகளில் ஜனங்களே அறுவடை செய்யவேண்டும். இப்படி அறுக்கும் அரிவாளுக்குப் பன்னரிவாள் என்று பெயர். இப்பக்கங்களில் இந்த அரிவாள் ஒருஅடி நீளம் வளைவாயிருக்கிறது. அநேகவிடங்களில் இரண்டு அடிநீளமுண்டு. நீளம் அதிகப்பட்டிருப்பதே நல்லது. மிகவும் கூர்மையாக இருக்கவேண்டும். வடதேசங்களில் கதிரறுப்பவர்கள் அரிவாளுடன் அதைக்கூர்மைப்படுத்தும்படி தீட்டத்தக்க சாணைக்கல்லும் எப்போதுங்கொண்டுபோய் அப்போதப்போது தீட்டிக்கொள்கிறார்களாம் இப்பக்கங்களில், அப்பழக்கமில்லை. கூர்மையாகவிருப்பதற்கேற்ப அறுவடை சீக்கிரமாகும். ஆள்மானம் அதிகமாகாது. நம் நாட்டார்கள் அரிவாள் கூர்மையாகவும் நீளம் அதிகமாகவுமிருக்கும்படி சீர்திருத்தவேண்டியது முதன்மையானது.

களமும் நெல் சேர்ப்பதும்:—கதிர்களைக்கொண்டுவந்து சேர்த்து நெல் சேர்க்க இடம் விசாலமாக அமைக்கவேண்டும். நம்நாடுகளில் போதுமான இடம் களமாகவில்லை. கொஞ்ச இடத்தில் பலர் பலவகைநெற்கதிரைக் கொண்டுவந்துசேர்த்து வேலைநடத்துவதால் ஒரு சாதி நெல்லுடன் வேறுசாதி நெல் கலந்துவிடவும் பதர்போகும். தூற்றுதற்குப்போதுமான இடம் வாய்க்காமையால் ஒருவர்பொலி தூற்றுவதில் வரும் குப்பையும் பதரும் மற்றவர் பொலிநெல்லுடன் சேரும்படியாகவும் நேரிடுகிறது. பலஜாதிநெல் கலக்காமல் பாதுகாப்

பது குடித்தனத்தாருக்கு மிக நல்லது. விதைநெல்லில் இதுமிக அவசியம் கவனிக்கவேண்டும். மற்றநெல்லிலும் ஒரேஜாதியாயிருந்தால் விலைபெறும். பலஜாதிகலந்தால் விலை குறையும். ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் போதுமானபடி நெல்லடிக்குங்களம் அமைத்துத் தரும்படி நமதுகருணைதங்கிய கவர்ன்மெண்டார் கவனிக்கவேண்டும். நாமும் அவர்களிடம் பிரார்த்திக்கவேண்டும். ஜமீந்தார்கள் பிரபுக்கள் தாங்களே தங்கள் நிலங்களில் களத்துக்குப்போதுமான இடம் விட்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்னும்வேண்டிய வகைகளிலெல்லாம் ஊன்றியோசித்து வியவசாய முறைநூல்களை யங்கங்கே மாணாக்கர்கள் கற்கும்படி நாமே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நிலம் அதிகமுடையவர்கள் மிகவும் இந்த முறைகளையனுசரித்து வருவது அவசியம். நாம்வியவசாய விதிகளைக்கவனியாமலே விட்டிருந்துகொண்டு பண்ணையாளர்கள் வேலைசெய்துகொடுப்பதைப் பெற்றுவந்தால் தக்கபடி லாபங்கிட்டுவதரிதாகும்.

முடிவுரை.

இன்னும் ஆராய்ச்சிவகையாலும் அனுபவவகையாலும் பலவகையில் நெல் சாகுபடியை விருத்திபடுத்தவேண்டும். நிலம் அதிகமுள்ள மிராசுதார்களே இவ்விஷயத்தில் கவலையெடுத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் குடியானவர்களுக்குங் கற்பித்துவருவது உத்தமம். திருநெல்வேலிஜில்லா சிங்கிரிஜமீனில் சூப்ரிண்டெண்டு வேலைபார்த்த மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அ. ராமராவ் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் ஆய்ந்து உழைத்து வியவசாயம் நடத்தியதில் 376-ஏக்கர் நிலத்தில் 1306-ம் பசலியில் 1694-கோட்டைநெல் விளைந்தது. (ஒரு கோட்டையென்பது பட்டணம் பக்காவுக்கு 126-படி) 1313-ம் பசலியில் 2222-கோட்டை விளைந்தது. 306-ம் பசலிமுதல் 313-ம் பசலிவரை விளைவு அதிகரித்தே வந்தது. 8-வருஷத்துக்குள் 528-கோட்டை அதிகம் விளைந்தது. இக்காட்சி நம் வியவசாயிகட்கு ஒரு பிரதமபாடசாலைபோலிருக்கின்றதல்லவா? ஜப்பான்தேசத்து நெற்பயிரில் சரிபாதி எடை வைக்கோலும் சரிபாதி எடை நெல்லுமிருக்கிறதாகவும், அமெரிக்காவில் இரண்டுபங்கு எடை வைக்கோலும் ஒருபங்கு எடை

நெல்லுமிருப்பதாகவும், கடப்பை திருநெல்வேலி முதலிய சில இடங்களில் 4-பங்கு எடை வைக்கோலும், ஒருபங்கு எடை நெல்லுமிருப்பதாகவும், தஞ்சைஜில்லாவில் எட்டுப்பங்கு வைக்கோலும், ஒருபங்கு நெல்லுமிருப்பதாகவும் மற்றும்பல அரியவிஷயங்களும் அக்ரிகல்ச்சரல் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீமத்-ஜி. இராஜகோபாலநாயுடு அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். தற்காலத்தில் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் மிகப்பாடுபட்டுத் தேர்ச்சிபெற்றுள்ளார்கள். நாமும் இவ்வாறே முயற்சிசெய்தால் மேன்மை அடைவது நிச்சயம். நாடெங்கும் வாழக்கேடொன்றுமில்லை. எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளைக்கொண்டு நமது டிஸ்டிரிக்கட்டு (Agricultural Association) என்னும் வியவசாயசங்கமானது நாளுக்குநாள் விருத்தியடைந்து நம் நாடே எல்லா நாடுகளினும் சிறந்த ஒப்பற்ற பலவளங்களும் ஒருங்கே நிறையப்பெற்ற ஒரு நாடாகுக.

முற்றிற்று.

668

இங்ஙனம்,

எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர்,

Committee Member of the Madura

District Agricultural Association, Madura.

உ

கடவுள் துணை.

விக்கிரமசோழனுலா.

௧. சீர்தந்த தாமரையாள் கேள்வன் திருவுருவக்
கார்தந்த வுந்திக் கமலத்துப் — பார்தந்த

௨. ஆதிக் கடவுட் டிசைமுகத்து மாமகன்றன்
காதற் றலைமகனாங் காசிபனு — மேதக்க

௩. மையறு காட்சி மரீசி புதல்வனுஞ் சேர்
செய்ய கனியாழித் தேரோனு — மையல்கூர்

௪. சிந்தனை யாளிற் றுயரந் திருந்தேரின்
மைந்தனை யூர்ந்த மனுவேந்து — மைந்தடக்

௫. தாரி [illegible] புல்வாய்
கூட [illegible] கொற்றவனு — நீடிய

௬. பாக [illegible] மன்னவனும்
போக [illegible] — பாகத்துக்

௭. கூற்றைப் பணியக்கொண் டைந்து கூற்றுக்குத்
தேற்ற விடை நரைத்த செம்பியனு — மாறழிந்

௮. தோற்றுக் குறுநில வேந்தர் முதுபக்கட்
ஊழ் [illegible] தாபதர்க்கு — கூடார்தந்

௯. தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனு மேல்கடலில்
வீங்குநீர் நேர்கடலில் விட்டோனு — மாங்குப்

௧0. பிலமதனிற் புக்குத்தன் போரொளியா னாகர்
குலமகளைக் கைப்பிடித்த கோவு — முலகறியக்

௧௧. காக்குந் திகிரியுறவுக் காதக் கனிகூர்ந்து
தூக்குந் துலைபுக்க தாயோனு — மேக்குயரக்

---

௪. ‘‘மைந்தனையூர்ந்தமறவோனும்’’— எனவும் பிரதிபேதம்.
௫. “பூபதியு—மாகத்து”—பி - ம்.

*

௧௨. கொள்ளுங் குடகக் குவடூ டறுத்திழியத்
தள்ளுந் திரைப்பொன்னி தந்தோனுந்—தெள்ளருவிச்

௧௩. சென்னிப் புலியே யிருத்திக் கிரிதிரித்துப்
பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதியு—மின்னருளின்

௧௪. மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தளைவிட்ட பார்த்திவனு—மீதெலா

௧௫. மெண்கொண்ட தொண்ணூற்றின் மேலு மிருமூன்று
புண்கொண்ட வென்றிப் புரவலனுங்—கண்கொண்ட

௧௬. கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந் திருமன்றங்
காதலாற் பொனவேய்ந்த காவலனுந்—தூதற்காய்ப்

௧௭. பண்டு பகலொன்றி லீரொன் பதுசுரமுங்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோனுந்—தண்டேவிக்

௧௮. கங்கா நதியுங் கடாரமுங் கைகொண்டு
சிங்கா தனத்திருந்த செம்பியனும்—வங்கத்தை

௧௯. முற்று முரணடக்கி முடிமடிபோய்க் கல்யாணி
செற்ற தனியாண்மைச் சேவகனும்—பற்றலரை

௨௦. வெப்பத் தடுகளத்து வேழங்க ளாயிரமுங்
கொப்பத் தொருகளிற்றாற் கொண்டோனு—மப்பழநூல்

௨௧. பாடரவத் தென்னரங்க மேயாற்குப் பன்மணியா
லாடரவப் பாய லமைத்தோனுங்—கூடலார்

௨௨. சங்கமத்துக் கொள்ளுந் தனிப்பரணிக் கெண்ணிறந்த
துங்கமத யானை துணித்தோனு—மங்கவன்பின்

௨௩. காவல் புரிந்தவனி காத்தோனு மென்றிவர்கள்
பூவலய முற்றும் புரந்ததற்பின்—மேவலர்தஞ்

௨௪. சேலைத் துரந்து சிலையைத் தடிந்திருகாற்
சாலைக் களமறுத்த தண்டினான்—மேலைக

௨௫. கடல்கொண்டு கொங்கணமுங் கன்னடமுங் கைக்கொண்
டடல்கொண்ட மாராட் டரசை—யுடலை

௨௬. பிறக்கி வடவரையே யெல்லையாத் தொல்லை
மறக்கலியுஞ் சுங்கமு மாற்றி—யறத்திகிரி

---

௧௮. "கைவரக், கங்கா புரிபுரந்த கற்பகமும்"—எனவும் பி-ம்.
௨௫. "அடல்கொண் டமரா டரசை"—எனவும் பி-ம்.

௨௭. வாரித் திகிரி வலமாக வந்தளிக்கு
மாரிற் பொலிதோ ளபயற்குப்—பார்விளங்கத்

௨௮. தோன்றியகோன் விக்கிரம சோழன் றொடைத்தும்பை
மூன்று முரச முகின்முழங்க—நோன்றலைய

௨௯. மும்மைப் புவனம் புரக்க முடிகவித்துச்
செம்மைத் தனிக்கோ லிசையளப்பத்—தம்முன்

௩௰. விடவுட் படுத்த விழுக்கவிகை யெட்டுக்
கடவுட் களிறு கவிப்பச்—சுடர்சேர்

௩௧. இணைத்தார் மகுட மிறக்கி யரசர்
துணைத்தா ளபிடேகஞ் சூட்டப்—பணைத்தேறு

௩௨. நீரேழி யேழு நிலவாழி யேழுந்தன்
போராழி யொன்றாற் பொதுநீக்கிச்—சீராரு

௩௩. மேய திகிரி விரிமே கலைபல்குற்
றூய நிலமடந்தை தோள்களினுஞ்—சாயலி

௩௪. ஞேது முலகங்க ளேழுந் தனித்துடைய
கோதில் குலமங்கை கொங்கையினும—போதில்

௩௫. நிறைகின்ற செல்வி நெடுங்கண் களினு
முறைகின்ற நாளி லொருநா—ளுறைகழற்காற்

௩௬. றென்னர் திறையளந்த முத்திற் சிலபூண்டு
தென்னர் மலையாரச் சேறணிந்து—தென்னர்

௩௭. வரவிட்ட தென்ற லடிவருட வாட்கண்
பொரவிட்ட பேராயம் போற்ற—விரவிட்ட

௩௮. சித்திலப் பந்தர்க்கீழ் நீணிலாப் பாயன்மேற்
றொத்தலர் மாலைத் துணைத்தோளு—மைத்தடங்

௩௯. கண்ணு முலையும் பெரிய களியன்ன
மெண்ணு முலகங்க ளேழுடைய—பெண்ணணங்கு

௪௰. பெய்த மலரோதிப் பெண்சக்ர வர்த்தியுட
னெய்திய பள்ளி யினிதெழுந்து—பொய்யாத

௪௧. பொன்னிப் புதுமஞ் சனமாடிப் பூசுரர்கைக்
கன்னித் தளிரறுகின் காப்பணிந்து—முன்னை

---

௨௯. "முடிசூடி"—பி-ம்.

௪௨. மறைக்கொழுந்தை வெள்ளி மலைக்கொழுந்தை மௌலிப்
பிறைக்கொழுந்தை வைத்த பிரானைக்—கறைக்களத்துச்

௪௩. செக்கர்ப் பனிவிசும்பைத் தெய்வத் தனிச்சுடரை
முக்கட் கனியை முடிவணங்கி—மிக்குயர்ந்த

௪௪. தானத் தொழின்முடித்துச் சாத்துந் தகைமையன
மானக் கலன்கள் வரவருளித்—தேன்மொய்த்துச்

௪௫. சூழு மலர்முகத்துச் சோதி மகருடனே
தாழு மகரக் குழைதயங்க—வாழும்

௪௬. தடமுலைப் பார்மடந்தை தன்னுடனே தோளிற்
சுடர்மணிக் கேயூரஞ் சூழப்—படரும்

௪௭. தனிப்பில் பெருங்கீர்த்தித் தையலுடனே
மணிக்கடகங் கையில் வயங்கப்—பிணிப்பரிய

௪௮. முயங்குந் திருவுடனே முந்நீர் கொடுத்த
வயங்கு மணிமார்பின் மல்க—வுயங்கா

௪௯. அருங்கொற்ற பார்க்கு மணங்கி னுடனே
மருங்கிற் றிருவுடைவாள் வாய்ப்பப்—பொருந்திய

௫௦. வண்ணப் படிவத் தரும்பே ரணியணிந்து
வண்ணத் தளவில் வனப்பனைத்துந்—தன்னுருவிலோன்

௫௧. காமன் சிலைவணக்க வாங்கிய கட்டழகு
தாம முடிவணங்கத் தந்தனைய—காமருபூங்

௫௨. கோலத் தொடுபெயர்ந்து கோயிற் புறநின்று
காலத் ததிருங் கடாக்களிறு—ஞாலத்துத்

௫௩. தானே முழங்குவ தன்றித் தனையெதிர
வானே முழங்கினுமவ் வான்றடவி—வாளிற்

௫௪. கணியு மருப்பு மடற்கையு மின்மைப
தணியும் யமராச தண்டம்—தனியாப்

௫௫. பரிய பெருங்கோ டிணைத்துப் பணைத்தற்
குரிய தொருதானே யாகிக்—கரிய

௫௬. மலைக்கோ டனைத்து மடித்திடியக் குத்துங்
கொலைக்கோட்டு வெங்கால கோப—மலைத்தோட

---

௪௮. "முயங்கா"—பி.ம்.

௪௭. ஆறு மதத்தனதே யாக வுலகத்து
வேறு மதம்பொறா வேகத்தாற்—கூறொன்றத்

௪௮. தாங்கிப் பொறைபொறாத் தத்தம் பிடர்நின்றும்
வாங்கிப் பொதுநீக்கி மண்புகுது—மோங்கிய

௪௯. கொற்றப் புயகிரண்டாற் கோமா னகளங்கன்
முற்றப் பரித்த தறமிசை முன்புதா—முற்ற

௫௰. வருந்தப் பரந்து பாரித்த வேழம்
பொருந்த கடாந்திறந்து பாயப—பொருக்கத்

௫௧. துவற்று மதுபா னவிப்பிடித் தோடி
யவறுறி னாயகன்ட டாரி—பிவற்றை

௫௨. அளித்தன [illegible] நுதலா ரின்று
களித்தன [illegible] காறு—நெளித்திழிய

௫௩. வேறு [illegible] கொத்தரி
வேற [illegible] னுயிலைாக—கூற்றுக

௫௪. கந்தது [illegible] வதகின றுதகை
மருந்தும [illegible] பெறிக—திருத்தக்க

௫௫. கொற்றம [illegible] குளிர்ந்திரட்டைக
கமறைக கவிகளின காலமைப்ப—வொற்றை

௫௬. [illegible] மார்ப்பச
[illegible] புலம்பெயர்ந்து

௫௭. [illegible] னவரொருங்கத
[illegible] கொடி பெயர்த—சேட்புலத்துத்

௫௮. [illegible] சிங்களரும் போற்றுதலை
[illegible]—முனைவ

௫௯. [illegible] கொண்ட பரணி
[illegible] பலர்முடிமே

௬௰. லார்க்குங் கழகால் னகன் றனதலையுட்
பார்க்குமதி [illegible] லகரிற்—போர்க்குத

௬௧. தொடிக்குங் கமழ்தா மைப தூசிறைநெஞ் சூடிக்
கொடுத்த புகழ்முன்னோர் கோனு—முடிக்கரையுங்

௪௮. "மலைகாட்டோர"—பி-ம்.

௭௨. கங்கரையு மாராட் டரையுங் கலிங்கரையுங்
கொங்கரையு மேனைக் குடகரையுந் — தங்கோன்

௭௩. முனியும் பொழுது முரிபுருவத் தோடு
குனியுஞ் சிலைச்சோழ கோனுஞ் — சனபதிதன்

௭௪. றோளுங் கவசமுஞ் சுற்றமுங் கொற்றப்போர்
வாளும் புலியு மதியமைச்சு — நாளுமா

௭௫. மஞ்சைக் கிழித்து வளரும் பெரும்புரிசைக்
கஞ்சத் திருமறையோன் கண்ணனும் — வெஞ்சமத்துப்

௭௬. புல்லாத மன்னர் புலாலுடம்பைப் பேய்வாங்க
வொல்லாத கூற்ற முயிர்வாங்கப் — புல்லார்தந்

௭௭. தாங்கு மடமகளிர் தத்தங் குழைவாங்க
வாங்கும் வரிசிலைக்கை வாணனும் — வேங்கையினுங்

௭௮. கூடார் விழிஞத்துங் கொல்லத்துங் கொங்கத்து
மோடா விரட்டத்து மொட்டத்து — நாடா

௭௯. தடியெடுத்து வெவ்வே றரசிரிய வீரக்
கொடியெடுத்த காலிங்கர் கோனுங் — கடியரணச்

௮0. செம்பொற் பதணச் செறியிஞ்சிச் செஞ்சியர்கோன்
கம்பக் களியானைக் காடவனும் — வெம்பிக்

௮௧. கலக்கிய வஞ்சக் கலியதனைப் பாரில்
விலக்கிய வேணாடர் வேந்துந் — தலத்தருமம்

௮௨. வாரிக் குமரிமுதல் மந்தா கினியளவும்
பாரித் தவனநந்த பாலனும் — போரரியின்

௮௩. முட்டிப் பொருதார் மடமண்ணை முப்பதுநா
ளட்டித்த யாலயானை வத்தவனு — மட்டடையெழுக்

௮௪. காதிக் கருநாடர் கட்டரணங் கட்டழித்த
சேதித் திருநாடர் சேவகனும் — பூதலத்து

௮௫. முட்டிய தெவ்வர் சடைகட்ட மொய்கழல
கட்டிய காரானை காவலனு — மொட்டிய

௮௬. மான வரச ரிரிய வடகலிங்கத்
தானை துணித்த தலைதகனு — மீனவர்தங்

---

௭௫. "பொழிற்புரிசை" — பி-ம்.
௮௪. "காதித்திருநாடர்" — பி-ம்.

௮௭. கோட்டாறுங் கொல்லமுங் கொண்ட குடைதுளம்பன்
நாட்டார் மதயானை வல்லவனு—போட்டரணக்

௮௮. கொங்கைக் குலைத்துக் குடகக் குவடொடித்த
செங்கைக் களிற்றுத் திகத்தனு—மங்கத்து

௮௯. வல்லவனுங் கோசலனு மாகதனு மாளுவனும்
வில்லவனுங் கோளனு மீனவனும்—பல்லவனு

௯0. மென்னும் பெரும்போ ரிகல்வேந்தர் மண்டலிகர்
முன்னு மிருமருங்கு மொய்த்தீண்ட—பன்மணிச்

௯௧. சோதி வயிர மடர்த்த சுடர்த்தழையார்
வீதி குறுகுதலு மேலொருநாள்—பாதவத்தோன்

௯௨. சார்ந்த பொழுதனகன் றன்னை மறித்தார
பூந்துவரை யாதவ புரம்போன்று—மேந்திய

௯௩. பரக்கும் பலையல்குற் பாவையரே யானை
புரக்குந் திருநாடு போன்றும்—வரக்கருதா

௯௪. வஞ்சா முனிக்குறும்பு கொல்ல விகன்மாரன்
சேனை திரண்ட நிரைபோன்றும்—தானலவ

௯௫. கண்டன் மனற்குன்றத் தன்னக் கணம்போன்றுங்
கொண்டலின் மின்னுக் குழாம்போன்று—மண்டு

௯௬. திரைதோறுந் தோன்றுந் திருக்குழாம் போன்றும்
வரைதோறுஞ் சேர்மயிலைப் போன்றும்—விரைவினராய்

௯௭. இந்து நுதலெயப்ப வெங்கணுங் கண்பரப்பிச்
சிந்தை பரப்பித் தெருவெங்கும்—வந்திண்டி

௯௮. உததி சுடர வொளிமணிச் சூட்டெறிப்பப்
பதித்த வயிரம் பரந்தெறிப்ப—முத்தி

௯௯. னிணங்கு மமுத கலசங்க ளேந்தி
வணங்கு தலையினராய் வந்து—கணங்கொண்டு

௧00 பார்க்கும் கொடுநோக்கு நஞ்சுறைப்பக் கிஞ்சுகவாய்
கூர்த்த மெயிறுவெறுங் கோளிழைப்ப—வோர்க்க

௧0௧. வரைகொ ணெடுமாடக் கீணிலையின் மல்கி
யுரக வரமகளி ரொப்பார்—விரல்கவரும்

---

௧00. "பெறுங்கோளிழைப்ப"—பி-ம்.

௧0௨. வீணையும் யாழுங் குழலும் விசிமுழவும்
பாணி பெயர்ப்பப் பதம்பெயர்த்தா—சேணுயர்

௧0௩. மஞ்சிவரும் வெண்பளிக்கு மாடத் திடைநிலையின்
விஞ்சையர் மாத ரெனமிடை [illegible]—அஞ்சனக்

௧0௪. கண்ணிற் சிறிது மிமையாத [illegible]
மண்ணிற் பொருந்தா [illegible]—[illegible]

௧0௫. வாடா [illegible]
விடா [illegible]

௧0௬. [illegible]
[illegible]

௧0௭. [illegible]
[illegible]

௧0௮. [illegible]
[illegible]

௧0௯. [illegible]
[illegible]

௧௧0. [illegible]
கண்ணிற் க [illegible]

௧௧௧. [illegible]
பாதியே [illegible]

௧௧௨. கொங்கை [illegible]
செங்கை [illegible]

பேதை

௧௧௩. வந்து பிறந்து வள [illegible]
கொந்து முகிழாக [illegible]

௧௧௪. தோகை தொடாமஞ்ஞை [illegible] போல
வாகை புனைய வளர்கருப்ப—கோகில [illegible]

௧௧௫. பிள்ளை யிளவன்ன பேடை பிறந்தனிய [illegible]
கிள்ளை பயலாங் கிளைத்தகிளை—[illegible]

---

௧0௨. "பதமபெயாத்து—ணிலா"—பி ம.
௧௧௪. "தோகைதொடாமஞ்ஞை"—பி-ம்.

௧௧௬. தெரியாப் பெருங்கட் சிறுதேறல் தாயர்
பிரியாப் பருவத்துப் பேதை—பரிவோடு

௧௧௭. பாலையு மாறு மயிலும் பசுங்கிளியும்
பூவையு மன்னமும் பின்போதக்—காவலன்

௧௧௮. பொன்னிப் புகார்முத்தி னம்மனையுந் தென்னுழை
கன்னித் திலத்தி னகைக்கழங்குஞ்—சென்னிதன்

௧௧௯. கொற்கைக் குளிர்முத்தின் கோலமணி வல்சியுங்
கற்கைக்கு வேண்டுவன கைப்பற்றிப்—பொற்கொடியார்

௧௨0. வீதி புகுந்து விளையாடு மெல்லைக்கண்
ஆதி யுகம்வந் தடிக்கொள்ள—மேதினிமே

௧௨௧. ஊன்று கலிகடிந்த வுத்துங்க துங்கன்றன்
மூன்று முரச முழங்குதலும்—வான்றனைத்

௧௨௨. தாயர் வரவந்து தாயர் தொழத்தொழுது
தாயர் மொழிந்தனவே தான்மொழிந்தாள்—சேயோன்

௧௨௩. படியின் மதியும் பகலவனுந் தோற்கு
முடியி லொருகாலு மூளா—வடிவின்

௧௨௪. மகிழ்ந்து மலராண் மலர்க்கண்ணு நெஞ்ச
நெகிழ்ந்த திருநோக்கி னேரா—முகிழ்ந்து

௧௨௫. சிரிக்குந் திருப்பவளச் செய்யொளியூ டாடா
விரிக்குந் திருநிலவின் வீழா—பரிக்கும

௧௨௬. உலகம் பரவுந் திருப்புருவத் தோடா
திலக முகாம்புயத்திற் சேரா—பலவுக்

௧௨௭. திசையை நெருக்குந் திருத்தோளிற் செல்லா
விசையுந் திருமார்பத் தெய்தா—வசையிலாக்

௧௨௮. கைம்மலரிற் போகா வடிமலரிற் கண்ணுறா
மெய்ம்மலர்ப் பேரொளியின் மீளா—வம்மகள்

௧௨௯. கண்ணு மனமுங் கழுநீர்க் குலமுழுது
நண்ணுந் தொடையன்மே னாட்செய்ய—வுண்ணெகிழா

---

௧௧௭. "மானும் பயிலும்"—பி - ம்.

௧௧௯. "முத்த வல்சியுஞ் சோறடவு" எனவும் "பொற்றொடியார்"—எனவும் பி - ம்.

௧௨௧. "உத்துங்கசோழன்"—பி - ம்.

கஙo. வம்பின்க ளன்னைமீர் மாலை யிருவாங்கித்
தம்பின்க ளென்றுரைப்பத் தாயரு—மம்மே

கஙக. பெருமானை யஞ்சாதே பெண்ணமுதே யாமே
திருமாலை தாவென்று செல்வேங்—திருமாலை

கஙஉ. யாங்கொள்ளும் வண்ண மெளிதோ வரிதென்னத்
தேங்கொள்ளு மின்சொற் சிறியாளு—மாங்குத்தன்

ல கஙங. மார்பத்துக் கண்ணினீர் வாரப் பிறர்கொள்ளு
மார்வத்துக் கின்றே யடியிட்டாள்—சேர

கஙச. விருத்தி மணம்சேர றிளையோரை யூட்டு
மருத்தி நடுவே யயர்த்தாள்—ஒருத்தி

பெதும்பை.

கஙரு. மழலை தனது கிளிக்களித்து வாய்த்த
குழலி னிசைகவர்ந்து கொண்டாள்—நிழல்விரவு

கஙசு. முன்னர் நகைதனது முல்லை கொளமுத்தின்
பின்னர் நகைகொண்ட பெற்றியாள்—கன்னி

கஙஎ. மடநோக்கந் தான்வளர்த்த மானுக்கு விட்டு
விடநோக்க வேலிரண்டு கொண்டாள்—சுடர்நோக்குங்

கஙஅ. தானுடைய மெய்ந்நுடக்கந் தன்மா தவிக்களித்து
வானுடைய மின்னுடக்கம் வாங்கினாள்—பூநறும

கஙகூ. பாவைதன் பைங்குர வேந்தப் பசுங்கிளியும
பூவையு மேந்தும பொலிவினாள்—மேவு

கசo. மடநடை யன்னப் பெடைபெறக் கன்னிப்
பிடிநடை பெற்றுப் பெயர்வாள்—சுடர்கனகக்

கசக. கொத்துக் குயின்ற கொடிப்பவள பந்தத்தின்
முத்துப் பொதியுச்சி முச்சியா—ளொத்திறத்தும்

கசஉ. வீரவேள் போல்வாரை வீட்டி விழுத்தவர்மேன்
மாரவேள் கண்சிவப்ப வாய்சிவப்பாள்—நேரொத்த

கஙச. "இளையோரை யூட்டி யருத்தி யறவே"—பி - ம்.
கஙரு. "கொள்வான்"—பி - ம்.
கஙஅ. "பூநாறும்"—பி - ம்.

௧௪௩. தோங்க முலையிவை கொண்மையா டன்கழுத்தாற்
பூங்கமுகை யிப்போது பொற்பழிப்பாள்—பாங்கியருந்

௧௪௪. தாயரும் போற்றுமே தானே துயிலெழுந்து
பாயல் புடைபெயர்ந்து பையச்சென்—றியாவே

௧௪௫. தளரு மிடையொதுங்கத் தாழுங் குழைத்தாய்
வளரு மொருகுமரி வல்லி—கிளருங்

௧௪௬. கொழுந்து மளவிறந்த கொந்துங் கவினி
யெழுந்து கிளைகளிப்ப வேறித—தொழுந்தகைய

௧௪௭. கொங்குடைய பொன்னடாருஞ் சென்னிக் கொழுங்கோங்கின்
பங்குடைய ஏறிப் பணையணைந்—தங்குடைய

௧௪௮. வண்டு முரல மணநாற வைகுவது
கண்டு மகிழ்ந்தேன் கனவிலெனக்—கொண்டு

௧௪௯. வருக வருக மடக்கிள்ளை முத்தந்
தருக தருகவெனத் தாயர்—பெருக

௧௫௦. விரும்பினர் புல்லி விரைய முலைவந்
தரும்பின வாகத் தனங்கே—பெருமபுயங்கள்

௧௫௧. புல்லி விடாத புதுவதுவை சென்னியுடன்
வல்லி பெறுதி யெனவழுத்து—மெல்லே

௧௫௨. யாசனபய னகளங்க னெனகோன்
புரசை மதவரைமேற் போத—முரசந்

௧௫௩. தழங்கு மறுகிற் றமரோடு மோடி
முழங்கு முகினமாட முன்றிற்—கொழுங்கயற்கட்

௧௫௪. பொன்னென வெல்லா மழகும் புனைவதொரு
மின்னென வந்து வெளிப்பட்டு—மன்னருயி

௧௫௫. ருண்டாற் றியவேங்கை வைகக வொருதிருக்கைச்
செண்டாற் கிரிதிரித்த சேவகனைத்—தண்டாத

௧௫௬. வேகங் கெடக்கலிவாய் வீழ்ந்தாற் றும் பார்மகளைச்
சோகங் கெடுத்தணைத்த தோளானை—யாகத்துக்

---

௧௪௬. "கிளைகவிப்பவேறி"—பி - ம்.

௧௪௯. "தாயர்—விரவி"—பி - ம்.

௧௫௬. "சோகங்கெடுத்தெடுத்த"—பி - ம்.

௧௪௭. கொங்கை பிரியாத வீறேயுங் கோகனக
மங்கை பிரியாத மார்பனை—பங்கமலக்

௧௪௮. கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலைத்—தையலுங்

௧௪௯. கண்டகண் வாங்காள் தொழுமுகிழ்த்த கைவிடாள்
மண்டு மனமீட்கு மாறறியாள்—பண்டறியாக்

௧௫௦. காமுங் கலக்கக் கலங்கிக் குழல்சரியத்
தாமஞ் சரியத் தனிநின்றாள்—காமவேற்

௧௫௧. சோழ மீனவனுஞ் சேவிப்பச் செம்பியரில்
வீரனு மவ்வெல்லை விட்டகன்றான்—மாரனூ

௧௫௨. தக்குத் தகாதானை யெய்து தரைப்படுத்துப்
புக்குத் தொடைமடக்கிப் போயினான்—மைக்குழல

மங்கை

௧௫௩. மங்கைப் பருவத் தொருத்தி மலர்பொதுளுங்
கங்கைப் புளினக் களியனை—மெங்கோனை

௧௫௪. மன்னனை மனனர் பிரானை வரோதயனைத்
தென்னனை வானவனைச் செம்பியனை—முன்னொருநாட்

௧௫௫. கண்ட பெதுமைப் பருவத்தே தன்கருத்தூற்
கொண்ட பரிவு கடைகூட்டப்—புண்டரிகச

௧௫௬. செய்ய வடிமுதலாச் செம்பொன் முடியளவு
மைய லகல மனநிறைத்துக—கையினாற்

௧௫௭. றீட்டுங் கிழியிற் பகற்கண் டிரவெல்லாங்
காட்டுங் கனவு தரக்கண்டு—நாட்டங்கொண்

௧௫௮. டியாதொன்று காணா திருப்பாள் பொருகளிற்றுத்
தாதொன்றுந் தொங்கற் சயதுங்கன்—வீதி

௧௫௯. வருகின்றா னென்ற மணியணிகள் யாவுந்
தருகென்றாள் வாங்கித் தரித்தாள்—விரிகோதை

௧௬௦. சூடினாள் பைம்பொற் றுகிலுடுத்தாள் சந்தனச்சே
றாடினா டன்பே ரணியணிந்தாள்—சேடியர்

௧௬௧. காட்டும் படிமக் கலத்துக் கமலத்தை
யோட்டும் வதனத் தொளிமலர்த்து—கேட்டு

௧௭௨. விடைபோ மனக்கன்போற் வேல்விழிக டாமும்
படைபோய் வருவனபோற் பக்கல்—கடைபோய்

௧௭௩. மறித்து மதர்மதர்த்து வார்கடிப்பு வீக்கி
யெறிக்குங் குழைக்காதிற் கேற்று—நெறிக்கு

௧௭௪. மளக முதலாக வைம்பாற் படுத்த
வளர்கருங் கூந்தன் மலிர்தல்—இளர

௧௭௫. வரியன நித்திலத்தி னம்பொற் றொடித்தோள்
பரியன காம்பிற் பணைத்து—தெரியற

௧௭௬. சுவடு படுகளபத் தொய்யில்சூழ் கொங்கைக்
குவடு படவெழுச்சி கொண்டு—திவடர

௧௭௭. மூர்ந்துங் கலையல்குன் மூரித் தடமகன்று
நேர்ந்து மருங்கு லுடங்கியும்—வார்ந்து

௧௭௮. மிடையும் புதுவனப்பு விண்ணோரும் வீழ
வடையுந் தன்றுருக்கண் டஞ்சி—கொடையனகன்

௧௭௯. பண்டறியு முன்னைப் பருவத் துருவத்துக்
கண்டறியு மவ்வடிவு காண்கிலேன்—பண்டறியு

௧௮௦. முன்னை வடிவு மிழந்தேன் முகநோக்கி
யென்னை யறிகலன்யா னெனசெய்கேன்—றன்னை

௧௮௧. வணங்கி வருவ தறிவ னெனவந்
திணங்கு மகளி ரிடைசின்—றணங்கு

௧௮௨. மிறைவ னகளங்க னெங்கோன குமரித்
துறைவ னிருபகுல துங்கன—முறைமையாற்

௧௮௩. காக்குங் கடல்கடைந்த கைமலரு மூந்தியலர்
பூக்கு முலகளந்த பொற்கழலு—நோக்குந

௧௮௪. திருக்கொள்ளு மார்பமூந் தெவ்வேந்த ரெல்லாம
வெருக்கொள்ளு மூரித்தோள் வெற்பு—முருக்கு

௧௮௫. மகரக் குழைக்காது மாதரார் மாமை
நுகரப் புடைபெயரு நோக்கும்—நுகரொளியை

௧௮௬. வெளவிய கோல மணிவாயு மெப்பொழுதுஞ்
செவ்வி யழியாத் திருமுகமு—மெவ்வுருவு

---

௧௭௪. "மலிர்தல்—மிளிர"—பி - ம்.

கஅஎ. மாறு படாவண்ண மண்ணல் படிவத்து
வேறு படுவனப்பு மெய்விரும்பித்—தேறும்

கஅஅ. பிறையாம் பருவத்துப் பேருவகை யாம்பல்
நிறையா மதிக்கு நெகிழ்ந்தாங்—கிறைவனைக்

கஅகூ. கண்டு மனமுழு முயிருங் களிப்பளவிற்
கொண்டு பெயர்ந்தது கொல்யானை—பண்டு

ககூ0. நனவு கிழியிற் பகற்கண்டு நல்ல
கனவு தாவிரவிற் கண்டு—மனமகிழ்வாள்

ககூக. தீட்ட முடியாத செவ்வி குறிக்கொள்ளும்
வாட்ட முறங்கா மையுநலக—மீட்டுப்

ககூஉ. பெயர்ந்தா டமர்தம பெருந்தோள களிலவீழ்ந்
தயர்ந்தா ளவணிலையி தப்பாற்—சயந்தொலைய

மடந்தை.

ககூங. வெந்து வடிவிழந்த காமன விழிச்சிவப்பு
வந்து திரண்டனைய வாயிறு—ளந்தமி

ககூச. வேலைக் கடலெழு பொன்று புல்கொடுக்கும்
காலக் கடலனைய கட்கடையாள்—ஞாலத்தை

ககூரு. வீட்டி வினைமுடிக்க வெங்கால தூதுவர்கள்
கோட்டி யிருக்குங் குவிமுலையாள்—நாட்ட

ககூசு. வடிவின் பருந்தலான் பாரனைப்போன் மேலோர்
முடிவி னுணர்வை முடிப்பாள—கடிதோடிப

ககூஎ. போகா தொழியா திடையென்று போய்முடிய
லாகாமை கைவளர்ந்து மலகுலாள்—பாகாய

ககூஅ. சொல்லி யொருமடந்தை தோழியைத் தோளருந்தப
புலவி கிலாமுற்றம போயேறி—வலவிநாஞ்

ககூகூ. சேடிய ரோடப வருத்தத் திரள்பந்து
* கோடியர் கண்டிருப்பக் கொண்டாடி—யாடினு

உ00. லென்மாலை நீகொள்வ தியாங்கொள்வ தெங்கோமான்
றன்மாலை வாங்கித் தருகென்று—மின்னனையாள்

ககூகூ. "கண்டுவெப்பக்கொண்டாடி"—பி - ம்.

உ0க. வட்டித் தனகமுங் கொங்கையும் வார்தயங்கக்
கட்டிக் கனபந்து கைப்பற்றி—யொட்டிப்

உ0உ. பொருதிறத்துச் சேடியர்தம் போர்தொலையத் தானே
யிருதிறத்துக் கந்துகமு மேந்திப்—பெரிது

உ0ங. மழுந்துறு தானத் தவைதன்னைச் சூழ
விழுந்தெழுந்து மிடைய—வெழுந்துவரி

உ0ச. சிந்த விசிறு திரையி னுரையூடு
வந்த வனச மகளைப்போ—முந்திய

உ0ரு. செங்காந்த ளங்கை சிவந்துஞ் சிவக்குமென்
றங்காந்து தோளவளை யாரப்பெய்ப்பத—தங்க

உ0சு. ஞுடங்கு கொடிமருங்கு னைந்தசைந்த தென்றென்
றடங்கு கலாப மரற்றத்—தொடங்கி

உ0எ. யரிந்த குரலினவா யஞ்சி றடிக்கப
பரிந்து சிலம்பு பதைப்ப—விரிந்தெழுங

உ0அ. கைக்கோ விடைக்கோ கயல மலரடிக்கோ
மைக்கோல வோதியிலோ மேல வண்புரங்க—வக்கோதை

உ0கூ. பந்தாடி வென்று பருதி யகலங்கள
சந்தாடி கோன்மாலை தாவென்று—பைந்துகிற்

உக0. றானை பிடித்தலைத்த தூய போதிற் றனித்தடைக்கீழ்
யானைபோல வெண்சா மரையிட்டச்—சேனை

உகக. மிடைப்ப பவளமு நித்திலமு மின்ன
வடைப்ப பணிலங்க ளார்ப்ப—புடைபெயர

உகஉ. வார்ந்து மகர வயமீன் குலமுழுதம்
போந்து மறுகு புடைபிறழச்—சேர்ந்து

உகங. பதலை முழவகப் பகடேறி விட்ட
மதலைகண் முன்னர் மலிய—விதலையராய்த்

உகச. தாழுந் தொழிலிற் கிளைபுரக்கத் தண்டடைந்து
வாழும் பயர் மருங்கிண்ட—விழுந்திக

உகரு. கன்னியு நன்மதையுங் கங்கையுஞ் சிந்துவும
பொன்னியுந் தோயப் புகார்விளங்க—மன்னிய

உ0ங. "மெழுந்து தானத் திவைதன்னைச்"—பி - ம்.
உகச. "தன்னடைந்து வாழும்"—பி - ம்.

௨௧௬. செங்கோற் றியாக சமுத்திர னன்னுதலார்
தங்கோ மறுகிற் றலைப்பட்ட—தங்களி

௨௧௭. லொட்டிய வொட்ட முணராதே தோள்வளையுங்
கட்டிய மேகலையுங் காவாதே—கிட்டித்

௨௧௮. தொழுதா ளயர்ந்தா ளெங்கினாள் சோர்ந்தா
ளழுதா ளொருதமிய ளானாள்—பழுதிலாக்

௨௧௯. காக்குந் துகிலு மிலங்கு பொலன்கலையும்
போக்கு நிதம்பம் புனைகென்று—வீக்கு

௨௨௦. மணிக்கச்சுத் தம்முடைய வான்றாங்கு கொங்கை
பணிக்கக் கடைக்கண்கள் பாரா—வணிக்கமைந்த

௨௨௧. குன்றாத நித்திலக் கோவையும் பொன்னிறத்த
பொன்றாத பட்டும் புனைகென்று—நின்று

௨௨௨. கொடுத்தன கொங்கைகளுங் கொண்டன தானு
மடுத்தனர் தோண்மே லயர்ந்தாள்—கடுத்துக்

௨௨௩. கவரு மனங்களுடன் கைகலந்த தன்றித்
தவரு முதுகிளவித் தாய—ரவரெங்குங்

௨௨௪. கூசினார் சந்திற் பனிநீர் குழைத்திழைத்துப்
பூசினா ராலி பொழிந்தொழிந்தார்—வீசினா

௨௨௫. ரிட்டார் நிலவி லிளந்தென்ற லுங்கொணர்ந்து
சுட்டார் குளிரி தொடுத்தெடுத்தார்—விட்டாரோ

௨௨௬. பள்ள மதனிற் படரும பெருமபுனல்போ
லுள்ள முயிரை யுடன்கொண்டு—வள்ளல்பின்

௨௨௭. னேதை மறுகி லுடன்போன போக்காலிப்
பேதை நடுவே பிழைத்தொழிந்தாள்—மாதரில்

அரிவை.

௨௨௮. வாரி படுமமுத மொப்பாண் மதுகரஞ்சூழ்
வேரி கமழ்கோதை வேறொருத்தி—நூரித்தேர்த்

௨௨௯. தட்டுஞ் சிறுகப் பெருகு மாகத்திற்
கட்டுங் கனபொற் கலாபாரய—பட்டுங்

---

௨௨௨. "அடுத்தன தோண்மேல்"—பி-ம்.

௨௬௦. குமிழுங் காப் [illegible]ச் சுடர்பரப்பிக் [illegible]கபோ
யகல்கின்ற வல்குலரிவை—யிகலி

௨௬௧. யொருத்தி மருங்குகடிந் தொன்றினைவந் தொன்று
நெருக்கிய மாமை நிரம்பித—தருக்கி

௨௬௨. யிடங்கொண்டு மின்னுக் கொடியொன் றிரண்டு
குடங்கொண்டு நின்றனைக் கூறத—தடங்கொண்

௨௬௩. டிணைத்துத் தத்துமே [illegible] போதக மொன்[illegible]
பிணைந்துக சட புகட்டி [illegible] பணைத்துப

௨௬௪. [illegible]

௨௬௫. [illegible]

௨௬௬. [illegible]

௨௬௭. [illegible]

௨௬௮. [illegible]

௨௬௯. [illegible]—சோத்து

௨௭௦. [illegible]

௨௭௧. [illegible] கொருநாள் [illegible]
[illegible] பெரிய தனிமைக்கட—[illegible]

௨௭௨. கோனை [illegible]
தானை [illegible] வெண்பனைபோ[illegible]—பூமி

௨௭௩. நிணைகளையுஞ் சேரா[illegible]
துணைக்கண [illegible]

௨௭௪. [illegible]
[illegible] வெம்முலைகள—சோத்தி

௨௭௫. யடுக்குங் கனபொற் பகலபேனு தலகுல்
நொடுக்குந் தெருவிணைஞ் சகொளளா—நெடுக்குந்

உசசு. கருப்புச் சிலையனங்கன் கையம்பால் வீழு
நெருப்புக் குருகி நிறைபோ—யிருப்புழிப்

உசஎ. பாடிய பூவைக்கும் பாலும் பரிவின்றி
யூடிய தோகைக்கு மன்பின்றிக்—கூடிய

உசஅ. கிள்ளைக்குத் தமிழ் கிளந்து மிளவன்னப்
பிள்ளைக்கு மாற்றா பெயர்ந்துபோய்க்—கொள்ளைப்

உசகூ. பயத்து மலர்க்குழலப் பைந்தார்ப் படப்பை
நயத்து மிளமரக்கா நண்ணி—வயக்களிற்று

உருo. மன்னன் குலப்பொன்னி [illegible] மாநிதிய
[illegible]—[illegible]னினி

உருக. பெருந்தம் புகாருடைய [illegible]
[illegible]—[illegible]

உருஉ. நீக்க [illegible]
[illegible]—[illegible]

உருங. பேரியன [illegible]
சேரியுஞ் சோலை [illegible]—சேரியன்

உருச. தண்டுழாய் மாலை பலகாலுந் தைவந்து
வண்டுகாள் வாழியீ ரென்று நின்று—தொண்டிக்கோன்

உருரு. மன்றல் மலயத்து வாளரவி சேர்ந்தனரோ
தென்றலை வந்தவெனத் திகைத்து—நின்றயர்காள்

உருசு. மன்றத்து மன்னன் வளவன் [illegible]
முன்னர்ப் பணிந்து மொழிந்தது—தனிநின்றுபோய

உருஎ. பேணுந் திருப்படையு [illegible] பிரியாத
நாணும் பெருநிதியும் [illegible]—காணுங்கால்

உருஅ. வேலைப்ப வெதிர்வந் திரவி புறநலி வானி
வாய்ப்ப முகம் கயலாய்ந்தாள்—போய்ப்பெயர்ந்த

உருகூ. மீதார் கலல தல வீழ்கின்ற மேகலையும்
போதாத வண்ணமும் [illegible] பெயர்ந்தாள்—சோதி

உருச. "தண்ணெனவாயப லறுகாலுந் தைவந்து"—எனவும் "தெண்டிரைக்கோன்" (தனிச்சீர்) எனவும்—பி.- ம்.

உருஅ. "போயப்பெயர"—பி.- ம்.

௨௬௰. குழைய நடவொதுக்குங் கொம்மையுந் தோளும்
பழைய படியே பணைத்தாள்—விழையாத

௨௬௧. பொன்னித் துறைவன் பொலந்தார் பெறுதற்குவார்
தன்னிற் பிறிதின்மை சாதித்தாள்—சென்னிக்குப்

௨௬௨. பாராண் முலையாளும் பங்கயத் தாளாளும்
வாரா விருப்பு வருவித்தா—ளோரணங்கு

தெரிவை.

௨௬௩. கோது விரவாக் கொழும்பாகு தொய்பதனிரின
போது புலராப் பொலங்கொம்—பீது

௨௬௪. முயலா வழகா முகத்திங்கள் வானிற
புயலா லழகாய் பூத்தே—றிப்பலகொண

௨௬௫. டெழுதாத வோவியமே டிருந்தாய மானி
கொழுதாத நறும்பக் கொந்து—புழுது

௨௬௬. பிருளாத கன்யகக் கிரந்தோர்க்கு பெயலூம்
தெருளாத கனிப்பலக்குந் தேறல்—பொருளால்

௨௬௭. வருந்தக் கிடையாத மாணிக்கம் பாக்கு
மருந்தத் தெவிட்டா வமுதம்—திருந்திய

௨௬௮. சோலைப் பசுங்கொம்பு மாது வரவாத
மாலைப் பொழுதினைத்தன் மண்டபத்து—மேலே

௨௬௯. விரித்த நிலா முன்றில் விழுமகரப் பேழையாய்ச்
சொரிந்த பனிக்கற்பூ ரம்கப—பரித்துறைப்போ

௨௭௰. பூசிய சாந்தங் கட்டிப் பொதியவணி
ஏசிய மெல்லவர முந்துவிப்பாக—தேசிகப்

௨௭௧. பேரிசை யாழ்பாண ரோடைத் திறல்வியாக்கு
சோரவிரிந்த மகிழ்க்கண்—ணரியுங

௨௭௨. கோழியும் வேலையும் பணையுங் கோரமும்
பாழி யயிரா பதப்பகடு—மாழியான்

௨௭௩. சூடும் வாரமுப் பாணையுஞ் சோணாடுங்
காடு திரைக்கெறியுங் காவிரியும்—பாடுசேனக

௨௬௰. "நடவொதுங்க" - பி - ம்.
௨௭௩. "காடெலாந் திரைக்கு" - பி - ம்.

உஎச. கன வியாழெடுத்தான் பாணன் [illegible]
வேனி லரசனுந்தன் வில்லெடுத்தான்—[illegible]

உஎரு. தந்திரி யாழ்ப்பாணன் றைவந்தான் றைவந்தான்
வெந்திறன் மாரனுந்தன் வில்லினாண்—முந்த

உஎசு. நிறைநரம்பு பண்ணி நிலைதெரிந்தான் பாணன்
றிறன்மதனு மம்பு தெரிந்தான்—சிறவியொடும்

உஎஎ. பாண னொருபாணி கோத்தான் பலகோத்தான்
றாணி தொலையச னிந்துநீவள்—மாண

உஎஅ. விசைத்தன பாண னியாழ்ப்பாணி யெய்து
விசைத்தன வேனிலான் பாணி—விசைத்தெழுந்த

உஎகூ. வீணை யிசைபாலோ வேனிலா னம்பாலோ
வாணுதல் வீழா மதிமயங்காச—சேணுலாம்

உஅ0. வாடை யணைய யலையா நிலந்தனைப்பு
கோடை யிதுவென்றே கூறினாள்—நீடிய

உஅக. வாரை முனிந்த வனபுலம்பேக விட்டபணி
நீரை யந்துபோ நெருப்பெனா—ஊருபெலாம்

உஅஉ. காத்தந் துடியை யழித்துங் கலைபாயம்
தாக்கும் பறையென்றே சாற்றினாள்—சேகைதொழும்

உஅங. வாழு முலகத் தெவரு மனங்கள்பா
வீழு நிலைமை வெயிலென்றாள்—கோழிக்கோ

உஅச. னெங்கோ னகளங்க னேழுலகு காக்கின்ற
செங்கோல் கொடுங்கோல் சிலர்க்கென்றாள்—தங்குலை

உஅரு. புலந்து தனையும் புலம்பிழைவ ளாங்கு
பலந்த பணிந்து [illegible]—தலைக்கிளி

உஅசு. யாழிப் புவனா [illegible] டையானை
சூழிக் கடாயா [illegible] —யாழி

உஅஎ. னிறைழக்கு மிசை புகலா [illegible]
துழைக்கு முரிதழைப்பா போயப—பிறைத்தனளாய்

உஅஅ. றொட்டுந் திகிரி கிரியினை முழுது [illegible]
கட்டுங் கடவுட் கடாயானை—யெட்டுங்

உஎரு. "தடவத்தான் றைவந்தான்"—பி - ம்.

௨௮௯. தார்க்கு முலகந் தனிதரித்த கோனைப்
பரிக்கு மயிரா பதமே—செருக்கிப்

௨௯௦. பொருந்த வியையாத போர்க்கலிங்க ரோடி
யிருந்த வடவரைக ளெல்லாந்—திருந்தா

௨௯௧. விசையம் பொருதழித்த விந்தமே போலப்
புசைய நடந்த பொருப்பே—சிசையாத்

௨௯௨. திங்கட் குலத்திற்கு தெய்வப் பொதியிற்கு
மங்கைப் பழங்குமரி யாற்றிற்கு—தங்கள்

௨௯௩. படிக்கும் பொருநற்குப் பண்ணைக்கும் வீழ
விடிக்கு தனியசனி யேறே—கடிப்பமைந்த

௨௯௪. யாம முரசா விழுந்த நிறைநிலா
தாம முரசு தரப்பெற்றே—ஐய

௨௯௫. விடைமணி போசை விளைத்தசெவிப் புள்ளின்
புடைமணி யோசை புலர்ந்தேனே—தடை புலேயே

௨௯௬. லாறு யலைபக்க லடைந்து நினைவெளியின்
யாறுப பெருங்காற்றன் யாறதினேனே—வேறாக

௨௯௭. கூசும் பனிமதியலே கொண்டுபோ யென்னுயிர்நீ
வீசு மதத்திவலை யான்மீட்டேன்—மூசிய

௨௯௮. காருலா மோதக் கடலமுழுங்க வந்ததுயர்
நேரிலா நீமுழங்க நீங்கினேனே—பேரிவி

௨௯௯. லெனமே லெனக்கென் வரவந்த விலைலென்லென
நின்மே லெனக்கன்வர நீங்கினேனே—மின்னுற

௩௦௦. நடைபோக லெனவு மினைநக்க நகதியேல வவாந
புடைபோகப் போதுப் பொருப்பே—விடைபோயந்

௩௦௧. பாட்டுப் படங்கலத்து பாயுற கயிலவாளி
காட்டுப் படமே கலங்குவாய்—கேட்டருளாய்

௩௦௨. கார்நாறு நின்கடத்து மணமொழியக் காமனார்
போர்நாணின் வண்டுப் புடைத்துதிர்ப்பாய்—பார்நாதன்

௩௦௩. செங்கைக் கருமபொழிய நின்கைக் கனங்கனி
வெங்கைக் கரும்பே விருமபுவா—வெங்கட்

---

௨௯௪. (தனிசசி.) "ஐய"—பி - ம்.

௧0௪. குயிரா புடலா புணர்வாய புளளாரு
யயிரா பதமேசி யன்றே—பெயர்த்து

௧0௫. திற்கண்டா யென்றிரந்து நின்று னுந்லார
விற்கொண்ட பேரிளம்பெண் வேறொருத்தி—கொற்கையுர்

பேரிளம்பெண்.

௧0௬. மல்லற் புயத்தான்றன் மல்யானைக் கைபோலக்
கொல்லத் திரண்ட குறங்கினை—ளெல்லையில்

௧0௭. கோடுங் கொலைதுயின்ற சேடன் குருமணிவெய்ந்
தாடும் படமனைய வல்குலாள்—சேடியாய்த்

௧0௮. தம்மை யெதிர்ந்து மிடைகடிந்த தம்பழிக்குக்
கொம்மை முகஞ்சாய்த்த கொங்கையாள்—செம்மை

௧0௯. நிறையு மழகா னிகழ்ந்துச் செய்யா
ளுறையு மலர்பறிப்பா ளொப்பாள்—நறைகமழு

௧௧0. மாலை பலபுனைந்து மான்மதச்சேற் றாங்கெழுகி
வேலை தருமுத்த மீதணிந்து—சோலையில்

௧௧௧. மானு மயிலு மனைய மடந்தையரும்
தானு மழகு தரவிருப்பத்—தேனிமிர்

௧௧௨. சூறு இளம்பாளை யுச்சிப படிந்து
தேறல் வழிந்திழிந்த செவ்விக்கண்—மேலாரக

௧௧௩. வாக்கி மடவிறைத்து வண்டு மதுநுகரும்
போக்கி பொருந்தி புகழ்ந்துதா—நோக்கி

௧௧௪. வருந்திச் சிறுதுன்னி வன்றுஞ்சி மேலற்றி
யருந்திய தாமே லயர்ந்தாள்—பொருந்து

௧௧௫. மயக்கத்து ... மனமுயங்க துங்க
னயக்கத் திருக்கனவு ...—புயக்கத்து

௧௧௬. மிக்க கிழையுமிதுகளிப்பு மத்துயிலு
மொக்க விகல வுடனெழுந்து—பக்கத்து

௧௧௭. வந்து சுடாரு மொருபனிக்கு வார்சுவரிற்
றந்த தனதுகிழ முன்றேனைக்கிப்—பைந்துகிற்

௧௧௮. காசுகு முல்குற் கலையே கலையாகத்
துாசு புடைபெயர்ந்து தோணெகிழ்ந்து—வாசஞ்சேர்

குடையான் பக்கத் துணைமுலைய
மாடிய சக்தி வளிசிந்தந்து—கூடிய

௩௨௦. செவ்வாய் விளர்ப்பக் கருக்கண் சிவப்பூர
வெவ்வா றுதலும் வெயரரும்ப—வவ்வாறு

௩௨௧. கண்டு மகிழ்ந்த கனவை நனவாகக்
கொண்டு பலர்க்குங் குலாவுதலும்—வண்டுசூழ்!

௩௨௨. வேரிக் கமழ்கோதை வேறாகத் தன்மனத்திற்
பூரித்த மெய்யுவகை பொய்யாகப்—பாரித்த

௩௨௩. தாமக் கவிகை நிழற்றச் சயதுங்க
நாமக் கடாக்களிற்று நன்னுதலுந்—தேமொழியுங்

௩௨௪. கண்டது கெட்டேன் கனவை நனவாகக்
கொண்டது மாடதுசமைச் சோலையே—பண்டுலகிற்

௩௨௫. செய்த தவநெறியு மெல்லாந் தீர்ந்தேபெற
நெய்த வரமோ விவன்னன்று—கைதொழுது

௩௨௬. தேறியோ ரோகாதுந் தேறாப் பெருமைய
மேலறி மிரண்டா வதுமாயக—மாறிலாத

௩௨௭. சோழியர் கோன்மே லயர்ந்தாளத் தோழியரு
மேழையர் மாலை பெரிதேயு—மாழியாய்!

௩௨௮. மாடப் புறாக்குல மஞ்சிகதும் காஞ்சிகதுங்
கூடற்றுங் கோழிகதுங் கோபுரமே—பாடலர்

௩௨௯. சாருந் திகிரி தனையுருட்டி யோபேழு
பாரும் புரக்கும் பகலவனே சோர்வின்றிக்

௩௩௦. காத்துக் குடையொன்றா லெட்டுத் திசையளிக்க
வேத்துக தலகிரியினை மேருவே—போர்த்தொழிலா

௩௩௧. வேலைக் கலிங்கம் வெளாழினுப் போயசகொண்ட
தாளைத் தியாக சமுத்திரமே—மானப்போர

௩௩௨. தீப்ப செழும்பொழில வட்டத் திகலவேந்தர்
செம்பொன் பவுளிச் சிகாமணியே—கடபின்

௩௩௩. பாரிற் படுவன பன்மணியு நின்கட
னீரிற் படுவன நித்திலமு—மேரி நின்

௩௩௪. வெற்பில் வயிரமும் வேந்தனின் சோணாட்டுப்
பொற்பின் மலிவன பூந்துகிலு—சிற்பணியக்

கசரு. கொண்டா யிவடனது கொங்கைக் கொழுந்தளிர்க்குந்
தண்டா மரையின் றளிர்நிறமும்—பண்டைத்

கசசு. துயிலுங் கவர்ந்ததனின் றொல்குலத்து நீங்கள்
பயிலுந் திருநாமப் படியே—புயல்வளவ

கசஎ. மன்னிய தொண்டை வளநாடு வாளியும்
பொன்னி வளநாடு பூஞ்சிலையுங்—கன்னித்

கசஅ. திருநாடு கேருங் குறையறப்பச் செய்தாற்
றருநாண் மடப்பத் தகைமை—யொருநாளவ்

கசகூ. வேனற் கரசன் விடுமே யவனுகைப்பிற்
பானற நல்லா ருயிர்பாரமே—யானைக்காற்

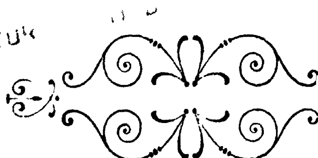
கருO. துனறே யெனத்தகதரிலை சேரப்பகதிற ராக்துபணி
யொன்றே புலத்த கொழியுமே—யென்றிசைய

கருக. கூறி வணங்கி யெவரையுங் கோதையோரு
சிறி பணங்கள் சிலைவிரைய—மாறழிய

கருஉ. குத்துங் கடாக்களிற் றுயர் போர்மணக் கொணர் ழென்னி
புத்துங்க துங்க னுலா.

கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலே—வையம்
அளந்தா பகலங்கா பாலிக்கே பணி
வளர்ந்தாய் தளர்ந்தாளிப மான.

விக்கிரமசோழனுலா முற்றும்.

கசரு. "தண்டா மரையும்"—பி-ம்.

கசக. "செருப்பெயய" பி-ம்.